

GBLT

HANDBOEK KWIJTSCHELDING GBLT

VERSIE 2022.01

Inhoud

Inleiding	6
Tekstblokken	6
Werkwijze GBLT – algemeen	7
Verkort formulier.....	7
Uitgebreid formulier.....	7
Hoe indienen?	7
Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990.....	8
Hoofdstuk I: Algemene bepalingen	8
Artikel 1b Geen of onvoldoende gegevens.....	8
Reactietermijn	8
Welke gegevens opvragen	8
Te laat aangeleverde gegevens	8
Wat staat er in de URIW1990: Artikel 1, lid 1	8
Wat staat er in de leidraad GBLT?	9
Hoofdstuk II. Kwijtschelding in andere gevallen en ontslag van betalingsverplichting	9
Afdeling 1. Algemeen	9
Artikel 7 De uitspraak	9
Schriftelijk.....	9
Soms mondeling	9
Tien dagen wachten met invorderen	10
Wat staat er in de URIW1990: Artikel 7, lid 1	10
Wat staat er in de Leidraad GBLT?	10
Artikel 8 Wanneer überhaupt geen kwijtschelding – inhoudelijk	10
Wat staat er in de URIW1990: Artikel 8, lid 1	10
Verwijtbaar gedrag.....	11
Wat staat er in de leidraad GBLT (belastingteruggaaf)?	11
Wat staat er in de leidraad GBLT (voldoende middelen geweest, verwijtbare uitgaven)?	12
Wat staat er in de leidraad GBLT (geen geld gereserveerd)?.....	12
Faillissement.....	12
Wat staat er in de leidraad GBLT?	13
MSNP / WSNP.....	13
Wat staat er in de leidraad GBLT (algemeen insolventie)?	13

Wat staat er in de leidraad GBLT (samenloop kwijtschelding en schuldsanering)?	14
Zelfstandig ondernemer	14
Wat staat er in de leidraad GBLT?	14
Niet gereageerd op verzoek om aanvullende informatie	15
Artikel 8 Wanneer überhaupt geen kwijtschelding – belastingsoort	15
Wat staat er in de URIW1990: Artikel 8, lid 2	15
Artikel 9 Invordering tijdens een kwijtscheldingsverzoek	15
Wat staat er in de URIW1990: Artikel 9	15
Wat staat er in de leidraad GBLT?	16
 Afdeling 2. Kwijtschelding van rijksbelastingen in de privé-sfeer	 16
Artikel 10 Kwijtschelding voor particulieren	16
Wat staat er in de URIW1990: Artikel 10	16
Artikel 11 Vermogen en betalingscapaciteit algemeen	17
Kwijtschelding voor een nog te betalen bedrag.....	17
Zou ergens beslag op kunnen worden gelegd.....	17
Onvoldoende vermogen of betalingscapaciteit om alles te kunnen betalen	17
Wat staat er in de URIW1990: Artikel 11	18
Wat staat er in de Leidraad GBLT?	18
Artikel 12 Vermogen.....	18
Wat staat er in de URIW1990: Artikel 12, lid 1	18
Wat staat er in de Leidraad GBLT (eigen woning)?	19
Vrijstellingen.....	19
Wat staat er in de URIW1990: Artikel 12, lid 2	19
Toelichting	19
Wat staat er in de URIW1990: Artikel 12, lid 3	21
Wat staat er in de Leidraad GBLT (motorrijtuig)?	22
Wat staat er in de Leidraad GBLT (quick-scan)?.....	24
Wat staat er in de Leidraad GBLT (vakantiegeld / eindejaarsuitkering)?.....	24
Wat staat er in de URIW1990: Artikel 12, lid 4	25
Wat staat er in de Leidraad GBLT (banksaldo kinderen)?	25
Wat staat er in de Leidraad GBLT (banksaldo schuldsanering)?	26
Artikel 13 Betalingscapaciteit.....	27
Wat is betalingscapaciteit?.....	27
Hoe bepaal je de betalingscapaciteit?.....	27

Wat staat er in de URIW1990: Artikel 13, lid 1 en 2.....	27
Wat staat er in de Leidraad GBLT?	27
Artikel 14 Netto besteedbaar inkomen.....	28
Wat staat er in de URIW1990: Artikel 14, lid 1 onderdeel a en c.....	30
Wat staat er in de URIW1990: Artikel 14, lid 1 onderdeel a en b	31
Wat staat er in de URIW1990: Artikel 14, lid 2	32
Wat staat er in de Leidraad GBLT (vakantiegeld)?	33
Artikel 15 Uitgaven	36
Wat staat er in de Leidraad GBLT?	37
Wat staat er in de Leidraad GBLT?	39
Wat staat er in de Leidraad GBLT?	41
Wat staat er in de URIW1990: Artikel 15	42
Artikel 16 De kosten van bestaan	43
Wat staat er in de URIW1990: Artikel 16	45
Wat staat er in de Leidraad GBLT (gezin in buitenland)?	46
Artikel 18 Wanneer überhaupt geen kwijtschelding?	46
Wat staat er in de URIW1990: Artikel 18	47
Wat staat er in de leidraad GBLT?	47
Artikel 19 Voorhuwelijkse schulden	47
Wat staat er in de URIW1990: Artikel 19	48
Wat staat er in de Leidraad GBLT?	48
Afdeling 3. Kwijtschelding van rijksbelastingen in de zakelijke sfeer.....	48
Artikel 21 Ondernemers: alleen kwijtschelding na een geheel crediteurenakkoord.....	48
Wat staat er in de URIW1990: Artikel 21	48
Artikel 22 Extra voorwaarden voor kwijtschelding aan kleine zelfstandigen	48
Wat staat er in de URIW1990: Artikel 22	49
Wat staat er in de Leidraad GBLT?	49
Afdeling 4. Kwijtschelding na staking bedrijf of zelfstandige beroepsuitoefening	50
Artikel 23 Een ex-ondernemer wordt behandeld als particulier	50
Wat staat er in de URIW1990: Artikel 23	50
Wat staat er in de Leidraad GBLT?	50

Afdeling 5. Beroep	50
Artikel 24 Hoe en wanneer beroep instellen?	50
Wat staat er in de URIW1990: Artikel 24	51
Wat staat er in de Leidraad GBLT?	51
Artikel 25 Door wie en hoe wordt op het beroep beslist	51
Wat staat er in de URIW1990: Artikel 25	52
Niet eens met waarde auto	52
Wat staat er in de Leidraad GBLT?	52
Na de uitspraak daalt het inkomen van de klant	53
Wat staat er in de Leidraad GBLT?	53
Waarom gaat de klant in beroep?	53
Wat staat er in de Leidraad GBLT?	54
Artikel 28 Keuzemogelijkheid kwijtschelding voor ondernemers	54
Welke deelnemers van GBLT verlenen kwijtschelding aan ondernemers?	54
Hoe behandelen we het verzoek van een zelfstandig ondernemer?	54
Heeft de ondernemer teveel vermogen?	54
Heeft de klant een Bbz-uitkering?	55
Heeft de klant geen Bbz-uitkering?	55

Inleiding

Gemeenten en waterschappen mogen zelf kiezen of zij voor belastingen kwijtschelding verlenen of niet. Maar als er gekozen is om kwijtschelding voor bepaalde belastingen toe te staan, dan moet een verzoek om kwijtschelding getoetst worden aan de hand van vaste richtlijnen. Deze richtlijnen zijn vastgelegd in de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990 (verder: URIW1990).

Soms is deze regeling niet duidelijk, of is niet alles heel specifiek beschreven. Om twijfel hierover weg te nemen heeft GBLT beleidsregels vastgesteld hoe dan wordt gehandeld. Deze beleidsregels zijn opgenomen in de Leidraad Invordering GBLT.

Er is dus heel veel beschreven en vastgelegd. Ondanks dat loop je er tegenaan dat als je een verzoek behandelt, je dit verzoek op verschillende manieren kan behandelen. De klant heeft recht op een eerlijke behandeling. Het mag niet zo zijn dat als het verzoek door de ene medewerker wordt behandeld er wel kwijtschelding verleend wordt en als het verzoek door een collega wordt behandeld er geen kwijtschelding verleend wordt. Om ervoor te zorgen dat iedere medewerker een verzoek op dezelfde manier behandelt, hebben we dit handboek opgesteld.

De kwijtscheldingsregeling ligt vast in de URIW1990. Om een goede structuur in dit handboek te hanteren is daarom qua volgorde aangesloten bij de volgorde zoals deze ook in deze regeling is opgenomen. Per artikel wordt het volgende beschreven:

1. Waar gaat het artikel over en hoe gaat GBLT met het betreffende onderwerp om;
2. Wat staat er in de wet- en regelgeving;
3. Wat is het beschreven beleid van GBLT (in de Leidraad Invordering).

Omdat de Uitvoeringsregeling niet alleen over kwijtschelding gaat, zijn niet alle artikelen opgenomen. Alleen die artikelen die relevant zijn voor de behandeling van verzoeken en beroepen kwijtschelding worden vermeld.

Tekstblokken

Tenslotte werken wij met zoveel mogelijk vaste tekstblokken om zo eenduidig mogelijk te werken. Deze tekstblokken zijn hier opgenomen: [OVERZICHT TEKSTBLOKKEN](#)

Werkwijze GBLT – algemeen

GBLT heeft het aanvragen van kwijtschelding zo eenvoudig mogelijk gemaakt. Als het niet nodig is, hoeft de klant helemaal geen gegevens te verstrekken. Dit kan niet bij iedere klant. Daarom zijn er twee verschillende formulieren waarmee kwijtschelding kan worden aangevraagd:

1. Een verkort formulier;
2. Een uitgebreid formulier.

Verkort formulier

Dit formulier kan niet gebruikt worden als de klant:

- zelfstandig ondernemer is (zzp-er of freelancer);
- met meer dan één andere persoon van 21 jaar of ouder op het adres woont;
- student is.

Voldoet de klant aan deze voorwaarden, dan moeten de volgende drie vragen nog worden beantwoord:

1. Hebt u inkomsten uit kamerverhuur?
2. Betaalt of ontvangt u alimentatie?
3. Hebt u een eigen woning.

Als er een “Ja” op geantwoord wordt, dan moeten er bewijsstukken worden meegestuurd. Verder hoeft de klant (nog) niets te doen. GBLT vraagt bij het Inlichtingenbureau (verder: IB) gegevens van de klant op over het inkomen, banksaldo en kentekenbezit. Nadat deze gegevens terug zijn ontvangen, volgt de volgende uitkomst:

1. er zijn geen belemmeringen geconstateerd. De klant hoeft in de meeste gevallen niets te doen: het verzoek wordt samen met de hierboven aangegeven informatie direct behandeld.
2. er zijn wel belemmeringen geconstateerd. De klant krijgt een brief waarin gevraagd wordt om bewijsstukken te verstrekken.

Door deze werkwijze hoeft de klant alleen maar gegevens te verstrekken, als dit echt nodig is. Informatie die wij al via het IB kunnen beoordelen en binnen de normen blijft, hoeft niet te worden verstrekt. Dit scheelt voor de klant een hoop uitzoekwerk en voor GBLT in het beoordelen van het verzoek.

Uitgebreid formulier

Als de klant:

- zelfstandig ondernemer is (zzp-er of freelancer);
- met meer dan één andere persoon van 21 jaar of ouder op het adres woont;
- student is;

kan een verzoek om kwijtschelding niet met deze verkorte procedure worden behandeld. Dan moet een volledig verzoek worden ingediend en veel bewijsstukken worden verstrekt.

Hoe indienen?

Bij GBLT kan een kwijtscheldingsverzoek op twee manieren worden ingediend:

1. digitaal via Mijn Loket: hiervoor heeft de klant een DigiD code nodig;
2. per post op een door GBLT verzonden verzoekformulier.

Als er bewijsstukken moeten worden verstrekt, dan kunnen deze door de klant in Mijn Loket ook eenvoudig worden geüpload.

In de volgende hoofdstukken worden alle onderwerpen behandeld die bij de verdere procedure van belang zijn.

Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990

Hoofdstuk I: Algemene bepalingen

Artikel 1b Geen of onvoldoende gegevens

Bij de behandeling van het kwijtscheldingsverzoek is de situatie van de klant op het moment van indienen leidend.

Als niet alle gegevens zijn verstrekt om een verzoek te kunnen beoordelen, vragen wij gericht gegevens op. Het kan ook voorkomen dat wel alle gevraagde gegevens zijn verstrekt, maar uit deze stukken blijkt dat er toch meer informatie nodig is. Bijvoorbeeld: als je op een bankrekening overboekingen naar een spaarrekening ziet, terwijl deze spaarrekening nog niet bij ons bekend was. Dan gaan we alsnog die gegevens opvragen.

Reactietermijn

Een navraagbrief sturen we maar 1 keer per verzoek. In de navraagbrief vermelden we een reactietermijn van 14 dagen. In praktijk hanteren we een volle maand. Is er na een maand nóg niet gereageerd? Of zijn niet alle gevraagde gegevens waar wij om hebben gevraagd verstrekt? Dan wijzen we het verzoek af.

Welke gegevens opvragen

We vragen niet onnodig gegevens op. Op deze manier hoeft de klant niet onnodig kosten te maken door gegevens op te moeten sturen. Vaak kunnen we informatie ook uit de bankafschriften halen. Dit geldt voor de volgende gegevens:

1. De ziektekostenpremie;
2. De huur;
3. AOW-uitkering (Let op! Het standaardbedrag moet dan wel zichtbaar zijn op de bankafschriften).

Let op! Deze gegevens van bankafschriften gebruiken we alleen als het voor de uitkomst niet uitmaakt. Dus als het duidelijk een afwijzing of toewijzing wordt. Bij grensgevallen hebben we de juiste gegevens wel nodig.

Te laat aangeleverde gegevens

Stuurt de klant, na de afwijzing GGO, alsnog aanvullende gegevens op? Dan wordt het verzoek heropend. Als het verzoek nu wel compleet is, dan wordt een nieuw verzoek ingeboekt met dezelfde datum als van het eerste verzoek.

Heeft de klant (weer) niet alle gevraagde gegevens ingestuurd? Dan vragen we niet weer gegevens op. De aanvraag wijs je dan af op de belemmering van het IB. Hier hebben we een apart tekstblok voor.

Wat staat er in de URIW1990: Artikel 1b, lid 1

Verzoeken tot uitstel van betaling, tot kwijtschelding of tot ontslag van betalingsverplichting ingevolge deze regeling worden afgewezen door de ontvanger indien de voor de beoordeling van het daartoe strekkende verzoek benodigde gegevens niet, onjuist of onvolledig dan wel niet op de door de ontvanger aangegeven wijze zijn verstrekt.

Wat staat er in de leidraad GBLT?

26.1.2. Het indienen van een verzoek om kwijtschelding

Het verzoek om kwijtschelding moet worden ingediend bij de ontvanger waaronder de belastingschuldige ressorteert op een daartoe ingesteld verzoekformulier of langs digitale weg d.m.v. Mijn Loket op www.gblt.nl.

Als de belastingschuldige een verzoek om kwijtschelding onvolledig indient (ontbrekende gegevens), stelt hij de belastingschuldige in de gelegenheid de ontbrekende gegevens alsnog binnen twee weken te verstrekken. In afwachting daarvan schort de ontvanger de invordering in beginsel op. Als ontbrekende gegevens niet van direct belang zijn voor de beoordeling van het verzoekschrift dan worden de ontbrekende gegevens niet opgevraagd.

De ontvanger vraagt de gegevens slechts éénmaal op. Als de belastingschuldige niet alle gevraagde nadere gegevens bijvoegt, beschouwt de ontvanger het verzoek ook als onvolledig ingevuld en wijst hij het verzoek af.

26.1.3. Niet ingevuld of onjuist ingevuld verzoekformulier om kwijtschelding

Als de Ontvanger een uitgereikt of toegezonden verzoekformulier onvolledig ingevuld terugontvangt, stelt hij de belastingschuldige in de gelegenheid de ontbrekende gegevens alsnog binnen twee weken te verstrekken. In afwachting daarvan schort de Ontvanger de invordering in beginsel op. De Ontvanger vraagt de gegevens slechts eenmaal op. Als de belastingschuldige niet alle gevraagde nadere gegevens bijvoegt, beschouwt de Ontvanger het verzoek ook als onvolledig ingevuld en wijst hij het verzoek af.

26.1.4. Gegevens en normen ten tijde van indiening verzoek om kwijtschelding

Bij de beoordeling van het verzoek zijn de gegevens en normen van belang die gelden op het moment van indiening van het verzoek, tenzij in de leidraad anders is aangegeven.

Hoofdstuk II. Kwijtschelding in andere gevallen en ontslag van betalingsverplichting

Afdeling 1. Algemeen

Artikel 7 De uitspraak

Schriftelijk

De beslissing op een kwijtscheldingsverzoek wordt schriftelijk verzonden. Als de klant het niet eens is met de uitspraak op zijn verzoek om kwijtschelding, kan hij hiertegen in beroep gaan. Hoe en welke regels er dan van toepassing zijn, wordt behandeld bij artikel 24 en 25.

Soms mondeling

In uitzonderlijke situaties kan een uitspraak eerst mondeling worden meegedeeld. Dit gebeurt in principe alleen als de klant vlak voor de verkoop van in beslag genomen zaken een verzoek indient. Het verzoek wordt dan direct behandeld en de uitkomst wordt meegedeeld. Zo kan de verkoop gewoon doorgaan als er geen recht op kwijtschelding is. De uitspraak wordt later alsnog schriftelijk verzonden.

Tien dagen wachten met invorderen

Na de uitspraak wordt niet meteen verder gegaan met invorderen. Er wordt eerst 10 dagen gewacht. Dit wordt gedaan om de klant de tijd te geven om tegen de afwijzing kwijtschelding in beroep te gaan. Deze termijn is ook 10 dagen.

Wat staat er in de URIW1990: Artikel 7, lid 1

De ontvanger verleent de belastingschuldige op diens schriftelijk verzoek bij voor administratief beroep vatbare beschikking kwijtschelding van de door hem verschuldigde rijksbelastingen in andere gevallen dan die, bedoeld in de hoofdstukken IB en IC, op de voet van deze afdeling en de afdelingen 2 tot en met 5 van dit hoofdstuk.

Wat staat er in de Leidraad GBLT?

26.1.7. Na afwijzen kwijtschelding tien dagen wachttijd bij voortzetting invordering

Als de ontvanger geen kwijtschelding verleent, of als het dagelijks bestuur van GBLT afwijzend heeft beslist op een ingediend beroepsschrift tegen de afwijzing, dan wordt de vervolging in beginsel niet aangevangen of voortgezet binnen een termijn van tien dagen na dagtekening van de beschikking. Deze termijn wordt niet of niet geheel verleend als naar het oordeel van de ontvanger aanwijzingen bestaan dat door het niet direct aanvangen of vervolgen van de invordering de belangen van GBLT worden geschaad.

26.1.8. Mondeling meedelen afwijzen kwijtschelding

Om de belangen van de GBLT niet te schaden, kan de ontvanger de beslissing op een kort voor de executoriale verkoop ingediend verzoek om kwijtschelding mondeling bekend maken. De ontvanger bevestigt deze beslissing zo spoedig mogelijk bij beschikking. In dat geval geldt niet de termijn van tien dagen waarbinnen de ontvanger de invordering niet mag aanvangen of voortzetten.

Evenzo geldt voor een kort voor de executoriale verkoop gedaan verzoek dat niet is ingediend op een verzoekformulier of op een verzoekformulier dat onvolledig is ingevuld, dat de ontvanger de belastingschuldige niet in de gelegenheid stelt het verzoek in te dienen op het daartoe bestemde formulier of de belastingschuldige niet in de gelegenheid stelt de ontbrekende gegevens aan te vullen (zoals bepaald in de artikelen 26.1.2 en 26.1.3 van de leidraad), maar het verzoek afwijst.

Artikel 8 Wanneer überhaupt geen kwijtschelding – inhoudelijk

In sommige situaties wordt geen inhoudelijke berekening van het verzoek gemaakt. Het verzoek wordt “direct” afgewezen. Dit doen we in de volgende situaties:

1. Er is sprake van verwijtbaar gedrag: het ligt aan de klant zelf dat de aanslag niet kan worden betaald;
2. Er is sprake van een faillissement;
3. Er is sprake van schuldsanering (WSNP of MSNP);
4. De klant is zelfstandig ondernemer (zzp-er of freelancer);
5. Wij hebben om nadere informatie gevraagd en hier is niet (volledig) op gereageerd.

In de wet is dat als volgt opgenomen:

Wat staat er in de URIW1990: Artikel 8, lid 1

1. Geen kwijtschelding wordt verleend:
 - a. voor zover het feit dat een belastingaanslag niet kan worden voldaan aan de belastingschuldige is toe te rekenen;
 - b. (niet van toepassing bij GBLT);

- c. indien de belastingschuldige in surseance van betaling of in staat van faillissement verkeert, tenzij sprake is van een akkoord als bedoeld in de artikelen 138, en 252 van de Faillissementswet;
- d. indien ten aanzien van de belastingschuldige de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen van toepassing is verklaard, tenzij sprake is van een akkoord als bedoeld in artikel 329 van de Faillissementswet, dan wel van een belastingaanslag voor zover die materieel verschuldigd is geworden op een tijdstip of over een tijdvak dat is gelegen na de uitspraak waarbij de schuldsaneringsregeling van toepassing is verklaard en niet kan worden aangemerkt als boedelschuld;
- e. indien de belastingschuldige een bedrijf of zelfstandig een beroep uitoefent en ook na totstandkoming van een akkoord, bedoeld in artikel 21, geen reële vooruitzichten zouden bestaan voor de voortzetting van het bedrijf of beroep;
- f. (niet van toepassing bij GBLT);
- g. indien niet aan eventueel door de ontvanger gestelde voorwaarden is voldaan.

Hieronder wordt per onderdeel verder op de materie ingezoomd.

Verwijtbaar gedrag

Heel simpel gezegd komt het op het volgende neer: de klant had geld of ander vermogen tot zijn beschikking, waarmee de belastingaanslag betaald had kunnen worden. Maar hij heeft er iets anders mee gedaan dan de belastingaanslag betalen. Nu is het geld er niet meer.

In de Leidraad staan een paar specifieke onderwerpen benoemd:

Geld wat de klant via een belastingteruggaaf heeft gekregen, had gebruikt moeten worden om onze belastingaanslag te betalen.

Dit gebruikt GBLT niet. Dit artikel is eigenlijk bedoeld in de situatie dat GBLT zelf geld heeft gestort naar de rekening van de klant, terwijl er nog een andere belastingaanslag betaald moet worden. Dit komt eigenlijk nooit voor. Heeft de klant van de Belastingdienst geld terug gekregen? Dan nemen wij niet het standpunt in dat dat geld gebruikt moet worden om onze aanslag van te betalen. Maar we halen het niet van het saldo af! Is het saldo op de bankrekening te hoog, omdat geld van de Belastingdienst is ontvangen? Dan wijzen we gewoon af op een te hoog banksaldo, maar niet op het feit dat geld is ontvangen van de Belastingdienst.

Wat staat er in de leidraad GBLT (belastingteruggaaf)?

LI GBLT Artikel 26.1.9

Het aan de belastingschuldige kan worden toegerekend dat de belastingaanslag niet kan worden voldaan. Daarvan is onder andere sprake als:

- c. een uitbetaald bedrag (bijvoorbeeld een belastingteruggaaf) niet is aangewend ter voldoening van de schuld waarvan kwijtschelding wordt gevraagd, tenzij het een voorlopige teruggaaf betreft voor zover die niet voor beslag vatbaar is;

Op het moment dat het verzoek om kwijtschelding wordt ingediend is er geen hoog banksaldo. Wij vragen de bankafschriften van twee maanden op. Als we zien dat er in één maand € 1.000,00 of meer aan andere uitgaven is gedaan (geld van de rekening afgehaald of grote uitgaven zoals de aankoop van een nieuw bankstel of dure tv), dan betekent dit dus dat de klant de keuze had om onze belastingaanslag te betalen, of om die dure aankoop te doen. Dan wijzen wij het verzoek af op verwijtbaar gedrag: U kon betalen, maar heeft met het geld iets anders gedaan.

In de Leidraad Invordering staat het nog strenger: er wordt niet alleen gekeken naar de laatste twee

maanden, maar of er in de periode vanaf het opleggen van de aanslag tot en met indiening van het verzoek geld was ... dit controleren kost ons te veel tijd. Daarom beperken wij ons tot de gegevens die de klant toch al moet verstrekken: twee maanden bankafschriften.

Let op! In de verzoekfase wijzen we direct af als verwijtbaar gedrag van toepassing is. Pas bij een beroepschrift vragen we om opheldering van de uitgaven/pintransacties.

Wat staat er in de leidraad GBLT (voldoende middelen geweest, verwijtbare uitgaven)?

LI GBLT Artikel 26.1.9

Het aan de belastingschuldige kan worden toegerekend dat de belastingaanslag niet kan worden voldaan. Daarvan is onder andere sprake als:

d. vanaf de bekendmaking van de belastingaanslag tot aan de indiening van het verzoek om kwijtschelding op enig moment voldoende middelen aanwezig waren om de aanslag te kunnen voldoen;

In de Leidraad Invordering is nog een streng artikel opgenomen:

Wat staat er in de leidraad GBLT (geen geld gereserveerd)?

LI GBLT Artikel 26.1.9

Het aan de belastingschuldige kan worden toegerekend dat de belastingaanslag niet kan worden voldaan. Daarvan is onder andere sprake als:

e. de belastingschuldige wist of redelijkerwijs kon vermoeden dat een belastingaanslag zou worden opgelegd en nalatig is gebleven in verband daarmee middelen te reserveren;

Dit artikel is geschreven voor de Rijksbelastingdienst en is met name gericht op zelfstandig ondernemers die inkomstenbelasting etc. moeten afdragen. De Belastingdienst gaat er vanuit dat ze dit reserveren, want men weet dat dit afgedragen moet worden.

GBLT gebruikt dit artikel van de Leidraad niet.

Faillissement

Is iemand in staat van faillissement gesteld, dan betekent dit dat diegene zijn schulden niet betaalt en er (door een door de rechtbank aangewezen curator) beslag ligt op alle bezittingen van deze schuldenaar om deze schulden alsnog betaald te krijgen. Al deze schulden bij elkaar noemen ze “de boedelschuld”. De curator gaat deze bezittingen verkopen. Met de opbrengst worden alle schuldeisers betaald, of krijgen een gedeelte betaald als de opbrengst niet hoog genoeg is.

Als GBLT kwijtschelding zou verlenen, dan zou dit betekenen dat andere schuldeisers meer krijgen. Wij eisen in deze situatie gewoon ons gedeelte van de opbrengst op. De klant heeft hier in principe geen nadeel van: andere schuldeisers krijgen een beetje minder.

Let op: wij handelen alleen op deze manier voor schulden die er al waren op het moment dat het faillissement door de rechtbank is uitgesproken. Voor een boedelschuld is dus geen kwijtschelding mogelijk. Schulden die daarna zijn ontstaan, daar kan wel gewoon kwijtschelding voor worden gevraagd. In dit laatste geval behandelen wij het verzoek alsof er helemaal geen faillissement is.

Heb je een kwijtscheldingsverzoek en zie je dat de klant failliet is verklaard? Kijk dan eerst na wat de datum uitspraak van het faillissement is. Voor de datum uitspraak kijk je op <https://insolventies.rechtspraak.nl>.

Is kwijtschelding gevraagd voor een belastingaanslag die is opgelegd vóór datum uitspraak van het faillissement? Dan wijs je het verzoek af met code BTd. Hiervan maak je een aantekening in het kladblok van Key2Belastingen.

Wat staat er in de leidraad GBLT?

LI GBLT Artikel 26.1.9

Er wordt geen kwijtschelding verleend als

- de belastingschuldige in surseance van betaling of in staat van faillissement verkeert, tenzij een akkoord is gesloten als bedoeld in de artikelen 138 en 252 FW;

MSNP / WSNP

Als onze klant is toegelaten tot de schuldsaneringsregeling, dan is er sprake van eenzelfde situatie als bij een faillissement. De klant heeft schulden die niet betaald worden. In de MSNP / WSNP wordt bekeken of de schulden alsnog (binnen drie jaar) betaald kunnen worden en zo niet: hoeveel er dan wel betaald kan worden. Omdat deze situatie vergelijkbaar is met een faillissement, wordt precies hetzelfde gedaan: schulden die er al waren op het moment dat de MSNP / WSNP van toepassing is verklaard worden gezien als boedelschuld. Voor een boedelschuld is geen kwijtschelding mogelijk. Voor schulden die daarna zijn ontstaan kan een verzoek om kwijtschelding worden ingediend. Deze behandelen we alsof er geen schuldsanering is.

Heb je een kwijtscheldingsverzoek en zie je dat de klant in de WSNP of MSNP zit? Kijk dan eerst na wat de datum uitspraak van de WSNP/MSNP is. Voor de datum WSNP kijk je op <https://insolventies.rechtspraak.nl>. Voor de datum MSNP kijk je bij de binnengekomen documenten. Hoogstwaarschijnlijk zal er een brief zijn binnengekomen van een bewindvoerder dat de klant is toegelaten tot de MSNP.

Belastingaanslag is opgelegd voor de datum uitspraak van de WSNP of MSNP

Wordt er kwijtschelding aangevraagd voor een belastingaanslag die is opgelegd vóór datum uitspraak WSNP/MSNP? Dan wijs je het verzoek af met code BTd. Hiervan maak je een aantekening in het kladblok van Key2Belastingen.

Wat staat er in de leidraad GBLT (algemeen insolventie)?

LI GBLT Artikel 26.1.9

Er wordt geen kwijtschelding verleend als

- ten aanzien van de belastingschuldige de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen van toepassing is verklaard, tenzij sprake is van een akkoord als bedoeld in artikel 329 FW, dan wel van een belastingaanslag, niet zijnde een belastingaanslag als bedoeld in artikel 8, tweede lid van de regeling, voor zover die materieel verschuldigd is geworden op een tijdstip of over een tijdvak dat is gelegen na de uitspraak waarbij de schuldsaneringsregeling van toepassing is verklaard, en niet kan worden aangemerkt als een boedelschuld;

Hoe moet het verzoek van iemand die in de MSNP / WSNP zit dan behandeld worden?

Bij de berekening van de betalingscapaciteit wordt rekening gehouden met het volledige inkomen.

Als iemand in de WSNP/MSNP zit, wordt er een Vrij Te Laten Bedrag (VTLB) bepaald. Van dit bedrag moet de klant maandelijks rondkomen. Alles boven het VTLB wordt afgedragen aan de bewindvoerder. De bewindvoerder gebruikt dit geld voor de boedelschuld.

Dit klinkt ingewikkeld. Maar om te beoordelen of deze klant in aanmerking komt voor kwijtschelding is het bovenstaande helemaal niet relevant. We doen alsof er geen sprake is van WSNP/MSNP en het hele inkomen gebruikt kan worden om onze aanslag van te betalen.

Voor het bepalen van het vermogen geldt het volgende. De bewindvoerder beheert het geld van de klant op een beheerrekening. Dit geld is bestemd voor de schuldeisers die binnen de werking van de WSNP/MSNP vallen. Bij een kwijtscheldingsaanvraag wordt deze beheerrekening buiten beschouwing gelaten. Een klant waar sprake is van een lopend WSNP/MSNP-traject wordt daarom in principe nooit afgewezen op een te hoog banksaldo.

Bij de behandeling van het kwijtscheldingsverzoek houdt je dus rekening met de twee bovenstaande uitzonderingen. Daarnaast handel je het verzoek als een normaal kwijtscheldingsverzoek af. Omdat er eigenlijk geen sprake kan zijn van vermogen (te hoog banksaldo, eigen woning met overwaarde of een auto), kan een afwijzing alleen gericht zijn op betalingscapaciteit.

Wat staat er in de leidraad GBLT (samenloop kwijtschelding en schuldsanering)?

LI GBLT Artikel 26.2.17

Als sprake is van een belastingschuldige ten aanzien van wie een schuldsaneringsregeling van toepassing is verklaard, en die belastingschuldige verzoekt om kwijtschelding van nadien opgekomen belastingschulden die niet zijn aan te merken als boedelschuld, dan wordt het verzoek behandeld overeenkomstig het bestaande beleid.

Dit betekent dus onder meer dat bij de berekening van de betalingscapaciteit op het inkomen van de belastingschuldige niet in mindering wordt gebracht dat deel van het inkomen dat onder beheer van de bewindvoerder naar de boedel gaat. Verder wordt opgemerkt dat de middelen die de boedel vormen en onder beheer van de bewindvoerder berusten, niet beschouwd worden als vermogen in de zin van artikel 12 van de regeling.

Zelfstandig ondernemer

- a. In principe wordt er geen kwijtschelding verleend aan zelfstandig ondernemers. Het uitgangspunt van de kwijtscheldingsregeling is dat er geen eenzijdige kwijtschelding wordt verleend met betrekking tot niet-natuurlijke personen die een bedrijf of zelfstandig een beroep uitoefenen. Net als dat aan bedrijven (zoals een B.V.) geen kwijtschelding wordt verleend. Op het moment dat een bedrijf een schuld wordt kwijtgescholden is dit een vorm van steunverlening (subsidie), waardoor dit bedrijf in een gunstiger positie komt dan de concurrent. Als een bedrijf of zelfstandig ondernemer om kwijtschelding vraagt, dan komt hij alleen voor kwijtschelding in aanmerking door een akkoord met alle schuldeisers. Dit komt bij de lagere overheid (bijna) nooit voor.
- b. Provincies, gemeenten en waterschappen hebben sinds 1 april 2011 de mogelijkheid om kwijtschelding te verlenen aan (kleine) zelfstandig ondernemers. Deze mogelijkheid om af te wijken van het normale kwijtscheldingsbeleid is opgenomen in artikel 28 van UR1990. Alleen door de gemeenteraden van de gemeenten Zwolle, Leusden, Nijkerk, Bunschoten, Dalfsen en Dronten is besloten dat kleine ondernemers (zzp-ers/freelancers) wel in aanmerking kunnen komen voor kwijtschelding. De werkwijze die voor deze gemeenten geldt is opgenomen bij [artikel 28](#).

Wat staat er in de leidraad GBLT?

LI GBLT Artikel 26.1.9.

Belastingaanslagen voor de privé belastingaanslagen van kleine ondernemers anders dan een algeheel saneringsakkoord (UR 20/22a). Deze zijn uitgesloten om in aanmerking te komen voor kwijtschelding met uitzondering voor de privé belastingaanslagen van die kleine ondernemer welke een aanslagbiljet ontvangen inzake de gemeentelijke belastingen van de gemeente Zwolle, Leusden, Nijkerk, Bunschoten en Dalfsen.

In de gemeentelijke verordeningen is nader geregeld welke belastingaanslagen voor kwijtschelding in aanmerking komen.

Niet gereageerd op verzoek om aanvullende informatie

De werkwijze GGO (Geen Gegevens Ontvangen) is eerder beschreven bij [artikel 1.b.](#) van de Uitvoeringsregeling.

Artikel 8 Wanneer überhaupt geen kwijtschelding – belastingsoort

In de URIW1990 is voor de Belastingdienst opgenomen voor welke belastingsoorten überhaupt geen kwijtschelding mogelijk is. Het bestuur van Waterschappen en Gemeenten mag zelf kiezen of voor een belastingsoort kwijtschelding mogelijk is of gedeeltelijk, of helemaal niet. Dit is geregeld in artikel 144 voor de Waterschappen en artikel 255 voor de Gemeenten.

[KLIK HIER](#) voor een overzicht van alle belastingsoorten en of er kwijtschelding mogelijk is.

Wat staat er in de URIW1990: Artikel 8, lid 2

Geen kwijtschelding wordt verleend voor belastingaanslagen motorrijtuigenbelasting, voor belastingaanslagen belasting van personenauto's en motorrijwielen, voor belastingaanslagen belasting zware motorrijtuigen, voor belastingaanslagen welke zijn opgelegd wegens verschuldigde rente ingevolge de Ruilverkavelingswet 1954, de Reconstructiewet Midden-Delfland of de Herinrichtingswet Oost-Groningen en Gronings-Drentse Veenkoloniën, alsmede voor belastingaanslagen welke zijn opgelegd wegens verschuldigde kosten ingevolge de Wet inrichting landelijk gebied of de Reconstructiewet concentratiegebieden.

Artikel 9 Invordering tijdens een kwijtscheldingsverzoek

Een verzoek om kwijtschelding is eigenlijk een signaal dat de klant aangeeft dat er niet betaald kan worden. Daarom stopt de invorderingsprocedure als er een verzoek is ingediend. Bij GBLT is afgesproken dat ook de automatische incasso wordt stopgezet.

Soms vraagt een klant alleen maar om kwijtschelding, om op die manier uitstel van betaling te krijgen die anders niet verleend zou worden. Met toestemming van het bestuur van GBLT kan dan toch verder worden ingevorderd. In praktijk lossen we dit pragmatisch op: in deze situatie wordt door afdeling Innens aan ons gevraagd om het verzoek met voorrang te behandelen, zodat zij snel verder kunnen gaan met invorderen.

Als na de behandeling van een beroep kwijtschelding een klacht bij de Ombudsman wordt ingediend, wordt de invordering ook stopgezet. Dit gaat niet automatisch, maar wordt door de klachtencoördinator verzorgd.

Wat staat er in de URIW1990: Artikel 9

Lid 1: Gedurende de behandeling van het verzoek om kwijtschelding worden voor de belastingaanslag ten aanzien waarvan kwijtschelding is verzocht geen conservatoire maatregelen genomen of voortgezet. Eveneens wordt gedurende die tijd voor die belastingaanslag de dwanginvordering niet aangevangen of voortgezet.

Lid 2: Indien de ontvanger aannemelijk maakt dat gegronde vrees bestaat dat toepassing van het eerste lid ertoe zal leiden dat goederen, waarop de belastingschuld waarvan kwijtschelding is verzocht kan worden verhaald, zullen worden verduisterd, kan hij ondanks het verzoek om kwijtschelding conservatoire en zo nodig executoriale maatregelen nemen. Voor zover deze

maatregelen een onherroepelijk karakter dragen is toestemming nodig van de directeur.

Wat staat er in de leidraad GBLT?

26.1.11. Verzoekschriften aan andere instellingen

De ontvanger houdt de invordering aan als er een verzoekschrift is ingediend bij het dagelijks bestuur van GBLT, de raad of de ombudsman.

Als naar het oordeel van de ontvanger aanwijzingen bestaan dat door het niet direct aanvangen of vervolgen van de invordering de belangen van GBLT worden geschaad, kan de ontvanger na voorafgaande toestemming van het dagelijks bestuur toch invorderingsmaatregelen treffen.

26.4.6. Invordering na administratief beroep en herhaald verzoek om kwijtschelding

Als een verzoek om kwijtschelding wordt afgewezen, wordt de invordering niet eerder voortgezet dan nadat tien dagen zijn verstreken. Artikel 9 van de regeling is van overeenkomstige toepassing. Als binnen de termijn van tien dagen een beroepschrift wordt ingediend, dan wordt gedurende de behandeling van dit beroepschrift ook gehandeld overeenkomstig artikel 9 van de regeling. Indiening van het beroepschrift na de termijn van tien dagen leidt tot niet-ontvankelijkheid. Dit neemt echter niet weg dat - als het belang van de invordering zich daartegen niet verzet - van het dagelijks bestuur van GBLT mag worden verwacht dat het alsnog ambtshalve de grieven die in het beroepschrift zijn aangedragen op hun waarde beoordeelt. Ook in dat geval wordt gehandeld overeenkomstig artikel 9 van de regeling.

Of het belang van de invordering zich tegen ambtshalve behandeling verzet, hangt af van de omstandigheden. Hiervan is echter in ieder geval sprake als inmiddels onherroepelijke invorderingsmaatregelen zijn genomen.

26.5.1. Invordering na afwijzing verzoek om kwijtschelding

Als de ontvanger afwijzend heeft beslist op een verzoek om kwijtschelding of een aangeboden akkoord, of het dagelijks bestuur van GBLT heeft afwijzend beslist op een ingediend beroepschrift tegen een afwijzende beschikking van de ontvanger, dan moet de belastingschuldige het op de belastingaanslag(en) verschuldigde bedrag binnen tien dagen na dagtekening van de afwijzende beschikking of binnen de betaaltermijnen die op het aanslagbiljet zijn aangegeven, voldoen. Na deze termijn kan de ontvanger de invordering aanvangen dan wel voortzetten. De termijn van tien dagen geldt niet als sprake is van een situatie als bedoeld in artikel 10 van de wet.

Afdeling 2. Kwijtschelding van rijksbelastingen in de privé-sfeer

Artikel 10 Kwijtschelding voor particulieren

Dit artikel geeft aan dat afdeling 2, de volgende artikelen, betrekking heeft op natuurlijke personen die geen zelfstandig ondernemer zijn. Ook zijn de specifieke rijksbelastingen benoemd waar kwijtschelding voor mogelijk is. Voor waterschappen en gemeenten geldt dat afdeling 2 van toepassing is op alle belastingsoorten waar het bestuur van het waterschap of de gemeenteraad voor heeft besloten dat kwijtschelding mogelijk is.

Wat staat er in de URIW1990: Artikel 10

Deze afdeling heeft betrekking op kwijtschelding van inkomstenbelasting verschuldigd door natuurlijke personen die geen bedrijf of niet zelfstandig een beroep uitoefenen, van loonbelasting verschuldigd door werknemers alsmede van erfbelasting, schenkbelasting, recht van overgang en belastingen van rechtsverkeer verschuldigd door natuurlijke personen.

Artikel 11 Vermogen en betalingscapaciteit algemeen

Kwijtschelding voor een nog te betalen bedrag

Eerst wordt bekeken of er “überhaupt iets open staat wat nog betaald moet worden”. De wetgeving geeft aan dat alleen kwijtschelding mogelijk is voor iets wat nog betaald moet worden.

In de Leidraad Invordering is soepeler beleid opgenomen: wat nou als er betaald is terwijl er eigenlijk recht op kwijtschelding was? Afhankelijk van de situatie nemen we een verzoek dan wel of niet in behandeling:

- Is de belastingaanslag minder dan 6 maanden voor de aanvraag volledig betaald? Of is de belastingaanslag nog niet helemaal betaald? Dan beoordelen we het verzoek inhoudelijk en komen alle betaalde bedragen die in de periode van 6 maanden voor de aanvraag zijn verricht ook in aanmerking voor kwijtschelding;
- Is de belastingaanslag 6 maanden of langer geleden volledig betaald? Dan wijzen we de aanvraag direct af.

In de Leidraad Invordering is nog een extra voorwaarde opgenomen: we beoordelen of er recht op kwijtschelding zou zijn naar de hele periode vanaf het moment van opleggen van de aanslag tot het moment dat het verzoek om kwijtschelding is ingediend. Ofwel: heeft de klant “expres” gewacht met indienen van een verzoek, omdat hij wel had kunnen betalen toen de aanslag werd opgelegd? Om deze tactiek niet te belonen is de bepaling in de Leidraad opgenomen dat we hier ook naar kijken. In praktijk kost dit ons te veel tijd en beoordelen we alleen de huidige situatie. Als we reden hebben om aan de oprechtheid van de klant te twijfelen, dan mag je wel alle gegevens (alle bankafschriften) opvragen vanaf het moment dat de aanslag is opgelegd, tot het moment dat het verzoek is ingediend. Dit komt alleen in uitzonderingssituaties voor.

Zou ergens beslag op kunnen worden gelegd

Hier wordt de aansluiting met de beslagwetgeving geregeld. Op het moment dat er niets is om beslag op te leggen, kan voor dat nog openstaande bedrag kwijtschelding worden verleend. Meer specifiek: als er geen vermogen is (waar beslag op kan worden gelegd) en er is ook geen betalingscapaciteit (loonbeslag heeft geen zin): dan pas kan kwijtschelding worden verleend.

Toch wordt voor de betalingscapaciteit een kleine correctie toegepast: als er betalingscapaciteit is, dan hoeft maar 80% hiervan gebruikt te worden om de belastingaanslag van te betalen. Deze bepaling is opgenomen om toch een algemene regeling te hanteren voor eventuele onvoorziene uitgaven die iemand kan hebben. Zoals een (kleine) lening, hogere energie- of stookkosten dan gemiddeld, het betalen van de eigen bijdrage ziektekostenverzekering, sparen voor een wasmachine, etc.

Onvoldoende vermogen of betalingscapaciteit om alles te kunnen betalen

Is er sprake van vermogen? Dan moet dit vermogen gebruikt worden om de belastingaanslag te betalen. Is er sprake van betalingscapaciteit? Dan moet 80% hiervan gebruikt worden om de belastingaanslag te betalen. Blijft er dan nog een te betalen bedrag over? Dan wordt dit gedeelte kwijtgelaten. Dit noemen we “gedeeltelijke kwijtschelding”. In de praktijk wordt niet gewacht tot het gedeelte wat betaald moet worden ook daadwerkelijk is betaald. We verlenen direct kwijtschelding voor een gedeelte, het resterende bedrag moet nog betaald worden (of zal verder worden ingevorderd).

Wat staat er in de URIW1990: Artikel 11

Kwijtschelding wordt verleend voor:

- a. het gehele op de belastingaanslag openstaande bedrag indien geen vermogen en geen betalingscapaciteit aanwezig is;
- b. het openstaande bedrag van de belastingaanslag dat resteert nadat:
 - 1°. het aanwezige vermogen is aangewend ter voldoening van de belastingaanslag;
 - 2°. ten minste 80 percent van de betalingscapaciteit is aangewend;een en ander onverminderd het bepaalde in artikel 8 en artikel 18.

Wat staat er in de Leidraad GBLT?

LI GBLT Artikel 26.1.1 Kwijtschelding van betaalde belastingsschulden

De ontvanger verleent ook kwijtschelding van bedragen die op belastingaanslagen zijn betaald, als aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- Betaalde bedragen tot zes maanden voorafgaand aan de datum van indiening van het verzoek, kunnen voor kwijtschelding in aanmerking komen;
- De belastingschuldige heeft betaald onder omstandigheden die aanleiding zouden hebben gegeven tot kwijtschelding als hij daar eerder om had verzocht.

Als de ontvanger het verzoek toewijst, betaalt hij de belastingschuldige alleen die bedragen terug die in voornoemde periode zijn verricht.

Artikel 12 Vermogen

Wat zien we eigenlijk allemaal als vermogen? In principe: alles wat van de klant (en/of diens partner) is. Dat noemen we "bezit". Soms is aan een bezit een schuld gekoppeld, die eerst betaald moet worden voordat het bezit verkocht kan worden. Dit kan alleen in de volgende twee situaties voorkomen:

1. Een eigen woning (de openstaande hypotheekschuld heeft voorrang);
2. Een auto waar een pandrecht op gevestigd is (bijvoorbeeld een 50/50 deal).

Dan wordt eerst de waarde van het bezit bepaald, daar wordt de openstaande schuld vanaf gehaald. Blijft er een bedrag over? Dan is dit de waarde van het vermogen.

Bepalen waarde woning

De waarde van een eigen woning bepalen we niet zelf. Hiervoor hanteren we de laatst vastgestelde WOZ-waarde. Daarnaast moet de openstaande hypotheekschuld worden bekeken én de hieraan gekoppelde spaar-/beleggings-/verzekeringsspolis. De systematiek van de berekening van de waarde van een woning wordt in het onderstaande rekenvoorbeeld weergegeven:

WOZ-waarde:	€ 180.000
Hypotheekschuld:	€ 185.000 (min)
Waarde spaarpolis:	€ <u>30.000</u> (plus)
Waarde vermogen:	€ 25.000

Het bepalen van de waarde van een auto wordt verderop behandeld.

Wat staat er in de URIW1990: Artikel 12, lid 1

1. Onder vermogen als bedoeld in artikel 11 wordt verstaan de waarde in het economische verkeer van de bezittingen van de belastingschuldige en van zijn echtgenoot, bedoeld in artikel 3 van de

Participatiewet, verminderd met de schulden van de belastingschuldige en deze persoon die hoger bevoorrecht zijn dan de rijksbelastingen.

Wat staat er in de Leidraad GBLT (eigen woning)?

26.2.5. De eigen woning en kwijtschelding voor particulieren

De waarde van onroerende zaken die een belastingschuldige in zijn bezit heeft, wordt aangemerkt als een vermogensbestanddeel. Voor de waarde in het economisch verkeer ten tijde van het indienen van het verzoek om kwijtschelding wordt de laatst vastgestelde WOZ-waarde gehanteerd.

Vrijstellingen

In de URIW zijn ook vrijstellingen opgenomen. Oftewel: de klant hoeft niet al zijn bezit te gebruiken om de belastingaanslag te betalen. Hieronder wordt eerst aangegeven hoe dit in de wetgeving is beschreven. Daarna wordt per soort bezit toegelicht welke voorwaarden er gelden om de vrijstelling toe te passen. Als er iets in de Leidraad over is opgenomen, wordt dit na de toelichting vermeld.

Wat staat er in de URIW1990: Artikel 12, lid 2

2. Onder bezittingen wordt niet begrepen:

- a. de inboedel voor zover de waarde hiervan niet meer bedraagt dan € 2269;
- b. rechten op kapitaalsuitkeringen of prestaties uit levensverzekering, uitsluitend bestaande uit een kapitaalsuitkering bij overlijden van de belastingschuldige of zijn echtgenoot, mits deze kapitaalsuitkering is bestemd voor de verzorging van de uitvaart van de belastingschuldige of zijn echtgenoot, dan wel op prestaties in natura ter zake van de verzorging van een uitvaart van de belastingschuldige of zijn echtgenoot;
- c. een auto die op het moment van het verzoek een waarde heeft van € 2269 of minder; een auto met een waarde van meer dan € 2269 wordt niet als vermogen beschouwd indien jegens de ontvanger aannemelijk kan worden gemaakt dat die auto absoluut onmisbaar is voor de uitoefening van een beroep dan wel absoluut onmisbaar is in verband met invaliditeit;
- d. het totale bedrag aan financiële middelen, andere dan de onder f bedoelde, voor zover dat bedrag de ingevolge artikel 16 in aanmerking te nemen kosten van bestaan vermeerderd met een bedrag ter grootte van het per maand gemiddelde bedrag van de uitgaven bedoeld in artikel 15, eerste lid, onderdelen b, c en g, niet te boven gaat, met dien verstande dat geen rekening wordt gehouden met de in die onderdelen bedoelde vermindering met ontvangen huurtoeslag of woonkostentoeslag, zorgtoeslag, onderscheidenlijk kindgebonden budget;
- e. het bedrag op een bank- of girorekening dat in het kader van de Wet studiefinanciering 2000 of de Wet tegemoetkoming onderwijsbijdrage en schoolkosten is verkregen in de vorm van leningen;
- f. een bedrag van € 2269 aan financiële middelen per persoon voor personen die op 31 december 1999 de leeftijd van 65 jaar hebben bereikt;
- g. de ingevolge een levensloopregeling opgebouwde voorziening.

Toelichting

Inboedel

Hoewel in de wetgeving is aangegeven dat een inboedel met een waarde tot maximaal € 2.269 buiten beschouwing wordt gelaten, doen wij niets met de eventuele waarde van de inboedel van de klant. Op het kwijtscheldingsformulier wordt ook niet gevraagd of de inboedel enige waarde heeft. De ervaring heeft geleerd dat de doelgroep die kwijtschelding vraagt, geen hoge waarde aan inboedel heeft.

Uitvaartverzekering

Een uitvaartpolis (begrafenisverzekering), die echt alleen bedoeld is voor de uitvaart van de klant of partner, wordt bij de berekening van het vermogen vrijgesteld. Dit betekent dat alleen een zogenaamde naturapolis (de uitvaart is tot een bepaald bedrag verzekerd, als er geld overblijft wordt dit niet uitgekeerd) buiten beschouwing wordt gelaten.

Let op: Een levensverzekering (bedrag wordt uitgekeerd bij overlijden of bij het bereiken van een bepaalde leeftijd) kan bij uitkering voor van alles gebruikt worden. Ook al is het uit te keren bedrag misschien door de klant bedoeld om geld te reserveren voor zijn begrafenis, het kan ook voor andere dingen gebruikt worden (wij kunnen er ook beslag op leggen). Dit is dus wel vermogen!

Auto, motor, etc (motorrijtuig)

Volgens de wet mag de klant één auto hebben met een waarde van €2269,00 of minder. De bedoeling van deze vrijstelling is dat als de auto in beslag wordt genomen, deze persoon in een “sociaal isolement” terecht kan komen of zijn “kansen op de arbeidsmarkt worden beperkt”. Een auto met een niet al te hoge waarde wordt om deze reden buiten beschouwing gelaten. Dit betekent dat de wet een motor of scooter wel ziet als vermogen. Ook al is deze weinig waard.

GBLT heeft in de Leidraad geregeld dat ieder motorrijtuig (auto, motor, scooter, brommer, scootmobiel, elektrische fiets, landbouwvoertuig) hetzelfde wordt behandeld. De klant mag 1 motorrijtuig hebben. Heeft de klant er meer, dan krijgt hij geen kwijtschelding.

Wat is onze werkwijze?

Leeftijd auto

Eén motorrijtuig met een leeftijd van 10 jaar en ouder wordt niet als vermogen gezien. Deze zal normaal gesproken namelijk minder waard zijn dan € 2.269. Als het een auto betreft van één van de volgende merken, moet worden onderzocht of de waarde van de auto toch meer waard is dan € 2.269:

• Aston Martin	• Ferrari	• Maybach
• Audi	• Hummer	• Mercedes-Benz
• Bentley	• Jaguar	• Pagani
• BMW	• Lamborghini	• Porsche
• Bugatti	• Land Rover	• Range Rover
• Cadillac	• Lexus	• Rolls Royce
• Corvette	• Lotus	• Spyker
• Donkervoort	• Maserati	• Tesla

Auto onmisbaar

In sommige gevallen is de auto onmisbaar in verband met invaliditeit of uitoefenen beroep. Dan gelden er andere regels. Hier gaan we als volgt mee om:

- De klant heeft een invalidenparkeerkaart: de auto mag maximaal € 4.538 waard zijn;
- De klant heeft een verklaring van een arts dat de auto om medische redenen onmisbaar is: de auto mag maximaal € 4.538 waard zijn;

- De klant heeft een omgebouwde auto in verband met invaliditeit: er geldt geen beperking qua waarde;
- De klant heeft een verklaring van zijn werkgever dat zijn auto onmisbaar is voor het uitoefenen van zijn beroep: de auto mag maximaal € 4.538 waard zijn.

Meer dan 1 motorrijtuig?

Zijn er meerdere motorrijtuigen in bezit? Dan is er sowieso vermogen en verlenen we geen kwijtschelding. Hoe gaan we hier mee om?

Het goedkoopste motorrijtuig wordt vrijgesteld (als de waarde onder de €2269,00 ligt). Alle andere motorrijtuigen worden volledig als vermogen gezien.

Voorbeeld 1:

De klant heeft 1 auto met een waarde van € 2.000 en een scooter met een waarde van € 500. Het goedkoopste motorrijtuig is de scooter. Die wordt dus vrijgesteld. De auto met een waarde van € 2.000 is vermogen. We verlenen geen kwijtschelding (de auto kan verkocht worden, € 2.000 kan gebruikt worden om de aanslag te betalen).

Voorbeeld 2:

De klant heeft 1 auto met een waarde van € 2.000 en een scooter met een waarde van € 500. De klant heeft een gehandicaptenparkeerkaart voor de auto. De auto wordt dus vrijgesteld. De scooter met een waarde van € 500 is vermogen. We verlenen geen kwijtschelding (de scooter kan verkocht worden, € 500 kan gebruikt worden om de aanslag te betalen).

Iets anders op wielen?

Heeft de klant (ook) een caravan, een aanhangwagen of een getrokken landbouwwrijuig? Hier kent de kwijtscheldingsregeling *geen* vrijstelling voor. De volledige waarde wordt als vermogen gezien.

Hoe bepaal je de waarde?

Bij een auto wordt niet gekeken naar de economische waarde, maar naar een andere waarde. In de URIW1990 is bepaald dat gekeken wordt naar de inruilwaarde van de auto, zonder gelijktijdige aanschaf van een andere auto. Dit is gunstiger voor de klant (de werkelijke verkoopwaarde is namelijk hoger).

GBLT heeft er voor gekozen om de waarde van een auto op de volgende manier te bepalen:

Ga naar www.anwb.nl → Autokoerslijst → Vul het kenteken in → Ga uit van 15.000 km per jaar → Kijk naar de waarde van het motorrijtuig en hanteer de laagste waarde. Kan je bij de ANWB site geen motorrijtuig invoeren omdat hij ouder is dan 15 jaar? Kijk dan op www.autoweek.nl. Hierop staan ook de gegevens zoals op de site van de RDW.

Het bepalen van de waarde van andere motorrijtuigen doen we anders. Hiervoor is niet bepaald dat het gaat om de inruilwaarde. Om een zo eerlijk mogelijke waarde te hanteren worden vraagprijzen op marktplaats vergeleken.

Let op! De waardebepaling van de motorrijtuigen sla je op in DMS.

[Werkinstructie ANWB](#)

[Werkinstructie RDW](#)

Wat staat er in de URIW1990: Artikel 12, lid 3

3. Onder waarde, bedoeld in het tweede lid, onderdeel c, wordt verstaan de prijs die de autohandel bereid is te betalen bij inkoop zonder gelijktijdige verkoop van een andere auto.

Wat staat er in de Leidraad GBLT (motorrijtuig)?

LI GBLT Artikel 26.2.3. Motorrijtuigen en kwijtschelding particulieren

De waarde van een motorrijtuig wordt niet als vermogensbestanddeel in aanmerking genomen als deze op het moment waarop het verzoek wordt ingediend een waarde heeft van € 2.269,00 of minder. Onder een motorrijtuig wordt niet alleen een auto of een motor verstaan, maar alle voertuigen die met behulp van mechanische of elektrische kracht worden voortbewogen. Dus ook bromfietsen, scooters, brommobielen en elektrische fietsen. Als de waarde meer bedraagt, wordt de volle waarde als vermogen in aanmerking genomen. Als op een auto voor een financier een pandrecht is gevestigd, moet ter vaststelling van de actuele (over)waarde de financieringsschuld in mindering worden gebracht.

Indien het motorrijtuig is aangeschaft nadat het aanslagbiljet is verzonden dan wordt verwijtbaar gedrag ingeroepen. Dit resulteert er in dat de uitgaven voor de aanschaf van het motorvoertuig wordt opgeteld bij het banksaldo.

Als er meer dan één motorrijtuig in eigendom is dan passen we de vrijstelling toe op de waarde van het goedkoopste motorrijtuig. Alle andere motorrijtuigen worden volledig als vermogensbestanddeel in aanmerking genomen.

Een auto wordt niet als een vermogensbestanddeel in aanmerking genomen als de belastingschuldige aan de ontvanger - zo nodig na een verzoek daartoe - aannemelijk kan maken dat die auto absoluut onmisbaar is voor de uitoefening van het beroep dan wel absoluut onmisbaar is in verband met invaliditeit of ziekte van de belastingschuldige of zijn gezinsleden. Met gezinsleden wordt bedoeld de echtgenoot van belastingschuldige, of zijn kind(eren) voor zover deze geen eigen inkomen/vermogen heeft (hebben) waaruit de auto in beginsel zou kunnen worden betaald.

Banksaldo

De klant mag een bepaald saldo op zijn rekening hebben, wat niet als vermogen wordt gezien. De reden hiervoor is dat de klant van het geld wat op zijn bankrekening staat, één hele maand moet kunnen leven. Eigenlijk wordt hiermee gedaan alsof het inkomen net gestort is en alle rekeningen nog moeten worden betaald. We kijken dus niet of dit ook echt zo is en wat er nog wel betaald moet worden en wat al (net) betaald is. Dit is voor de klant het meest voordelig.

Maar welk bedrag mag de klant dan hebben?

Hiervoor kijken we naar een paar onderdelen. Allereerst mag de klant de kwijtscheldingsnorm die op hem van toepassing is op de rekening hebben staan. In principe moet de klant van dit bedrag alles kunnen betalen. Daarnaast wordt rekening gehouden met een paar bijzondere uitgaven, waar de kwijtscheldingsnorm niet of onvoldoende rekening mee houdt. Dit zijn:

- Netto woonlasten. In de kwijtscheldingsnorm zit een bedrag waar de woonlasten (meestal huur) van betaald moet kunnen worden. Dit bedrag noemen we normhuur en is ongeveer € 220. Het bedrag wat de klant meer dan dit bedrag aan huur of hypotheekrente moet betalen, nemen wij mee als extra vrij te stellen bedrag;
- Netto ziektekostenpremie. Ook hier houdt de kwijtscheldingsnorm onvoldoende rekening mee. Hiervoor geldt hetzelfde: het bedrag wat de klant meer dan de normpremie moet betalen, nemen wij mee als vrij te stellen bedrag. Voor een alleenstaande is dit bedrag € 34,- en voor echtgenoten € 79,- ;
- Recht op kindgebonden budget. Heeft de klant kinderen en zou er voor deze kinderen recht bestaan op kindgebonden budget? Dan nemen wij het maximale bedrag wat de klant zou kunnen krijgen mee als vrij te stellen bedrag.

In een eenvoudig schemaatje opgenomen komt dit op het volgende neer:

Kwijtscheldingsnorm	€	
Netto woonlasten (rekenhuur minus normhuur)	€	+
Netto ziektekosten (zorgpremie minus ziektekostennorm)	€	+
Recht op kindgebonden budget	€	+
Totaal vrijgesteld banksaldo	€	

Het uitgangspunt is dat de klant van dit totaal vrijgestelde banksaldo alle rekeningen van de komende maand moet kunnen betalen.

Is het banksaldo hoger dan het vrijgestelde bedrag? Dan moet dat hogere gedeelte gebruikt worden om de belastingaanslag van te betalen.

Let op 1: Als de klant verschillende rekeningen bij verschillende banken heeft, dan salderen we eerst de rekeningen (spaar en betaalrekeningen) van de klant die dezelfde tenaamstelling hebben bij dezelfde bank en tellen vervolgens alleen de positieve uitkomsten bij elkaar op.

Let op 2: Een aandelenpolis/beleggingsrekening of een deposito-rekening (bedrag staat voor langere tijd vast, alleen met een afkoopboete kan geld worden opgenomen) wordt aangemerkt als “overig vermogen”. De klant gebruikt dit geld namelijk niet om in de komende maand in zijn/haar levensonderhoud te voorzien, dus geldt hiervoor ook geen vrijstellingsdrempel.

Let op 3: Smartengeld is niet per definitie vrijgesteld. Alleen smartengeld wat bedoeld is als dekking van (nog te maken) kosten wordt vrijgesteld. Als de klant bijvoorbeeld een auto-ongeluk heeft gehad, dan kan er smartengeld toegekend worden voor verschillende onderdelen:

- *Smartengeld als compensatie voor minder inkomen:* als de klant door het ongeluk niet meer kan werken, krijgt de klant (op zeker moment) een WAO-uitkering. Deze uitkering is lager dan het inkomen wat de klant verdiende. In de toekenning van het smartengeld wordt het verschil tussen het inkomen (en aanvullend te verwachten inkomen perspectief) en de WAO-uitkering gecompenseerd. Dit bedrag wordt niet vrijgesteld;
- *Smartengeld ter dekking van medische kosten:* als de klant door het ongeluk structureel fysiotherapie nodig heeft, of hulpmiddelen zoals een rolstoel, etc. dan worden de kosten die hier mee gemoeid zijn in de toekenning van smartengeld gecompenseerd. Dit bedrag wordt wel vrijgesteld.

Op het moment dat de klant aangeeft dat het banksaldo hoog is, omdat dit door een toekenning van smartengeld is veroorzaakt, betekent dit niet dat je het bedrag vrij moet stellen. We moeten onderzoeken waar het smartengeld voor is toegekend, wanneer, hoe hoog dat bedrag toen was en beoordelen hoeveel het banksaldo sinds de toekenning van het smartengeld is afgenomen. Dit doen we niet in de verzoekfase. In de verzoekfase wijzen we af op een hoog banksaldo. In de beroepsfase wordt dieper op de materie ingezoomd.

Voor meer informatie hierover: klik [HIER](#).

Werkwijze GBLT

Het kwijtscheldingsverzoek wordt eerst getoetst op vermogen. Als blijkt dat er enige vorm van vermogen aanwezig is, wordt het verzoek om deze reden afgewezen. Er wordt verder niet gekeken naar andere afwijsgonden. Bij een ingediend beroepschrift wordt alsnog gekeken naar andere afwijsgonden.

Voor het banksaldo maken we gebruik van een quickscan. Als het kan wijzen we het kwijtscheldingsverzoek direct af. Er wordt dan niet naar andere afwijsgonden gekeken. Per huishoudtype hanteren we de volgende quickscan-bedragen:

	Allen geboren na 1-1-1935	Allen geboren vóór 1-1-1935	Eén geboren vóór en één na 1-1-1935
Alleenstaande	€ 1.675	€ 3.950	
Alleenstaande ouder	€ 2.050	€ 4.300	
Echtgenoten	€ 2.200	€ 6.850	€ 4.450

Let op! Betreft het een kostendeler?

Dan gebruik je GEEN quickscan! Voor een kostendeler is de kwijtscheldingsnorm lager, waardoor de klant ook minder aan banksaldo mag hebben. Bij een kostendeler maak je dus altijd in Key2belastingen een berekening van het banksaldo.

Wat staat er in de Leidraad GBLT (quick-scan)?

26.1.6. Motivering afwijzing van het verzoek om kwijtschelding

De ontvanger doet bij behandeling van het verzoek eerst de vermogenstoets. Indien uit de gegevens blijkt dat de indiener voldoende vermogen bezit om de belastingaanslag(en) te betalen, dan wordt het verzoek direct om die reden afgewezen. Een onderzoek naar een eventuele betalingscapaciteit wordt dan niet gedaan. Dit onderzoek kan wel plaatsvinden bij een eventueel ingesteld beroepschrift.

Uitzondering:

Het banksaldo ten tijde van het moment van indiening is leidend. Is het banksaldo hoger dan de hiervoor genoemde quickscan-norm, dan kan het verzoek direct worden afgewezen. Toch zijn er een paar aandachtspuntjes waarop gelet moet worden:

Uitzondering 1: Vakantiegeld

Als de bankafschriften van mei zijn, dan is het vakantiegeld waarschijnlijk net gestort. Bekijk of je een storting vakantiegeld ziet staan op de aangeleverde bankafschriften of bekijk het verschil tussen de storting van het inkomen van april en mei (of mei en juni). Haal dan de hoogte van het gestorte vakantiegeld van het banksaldo af en neem dit als banksaldo over. Vermeld in het notitieveld welk bedrag je op het banksaldo in mindering hebt gebracht.

Uitzondering 2: Eindejaarsuitkering

Voor een eindejaarsuitkering geldt hetzelfde. Bij de salarisbetaling van december wordt de eindejaarsuitkering uitbetaald. Handel op dezelfde manier als bij vakantiegeld en vermeld in het notitieveld welk bedrag je op het banksaldo in mindering hebt gebracht.

Wat staat er in de Leidraad GBLT (vakantiegeld / eindejaarsuitkering)?

26.2.4. Saldo op bankrekening en kwijtschelding voor particulieren

Incidentele ontvangsten op een bank- of girorekening (zoals bijvoorbeeld vakantiegeld) worden voor de bepaling van een aanwezig vermogensbestanddeel ook in aanmerking genomen, tenzij bij de berekening van de betalingscapaciteit met dat bedrag rekening is gehouden. Deze situatie zal zich met name voordoen bij de vakantiegelduitkering.

De nog beschikbare kredietruimte van een doorlopend krediet wordt in de kwijtscheldingsregeling niet als een vermogensbestanddeel aangemerkt.

Uitzondering 3: Kinderbijslag en/of pleeggeldvergoeding

Ook een storting kinderbijslag en/of pleeggeldvergoeding wordt van het banksaldo afgehaald.

Uitzondering 4: Kinderopvangtoeslag

Zie je dat er kinderopvangtoeslag is gestort? Kijk dan of de kinderopvang hier ook al van is betaald. Is dit nog niet gebeurd? Haal dan het ontvangen bedrag van de kinderopvangtoeslag van het vermogen af.

Uitzondering 5: Betalingen aan huur of ziektekostenpremie anders dan per maand

Het is heel uitzonderlijk dat huur of ziektekostenpremie niet per maand worden betaald. Mocht dit toch zo zijn – bijvoorbeeld een betaling per kwartaal – dan is in de URIW1990 opgenomen hier als volgt mee om te gaan:

Kijk naar het moment van indiening van het verzoek en gerelateerd daaraan, hoeveel er inmiddels gereserveerd kan zijn om de volgende (kwartaal- of jaar-)betaling te kunnen betalen.

Op de verstrekte ziektekostenpolis kun je zien of er sprake is van een maandpremie, kwartaalpremie of jaarpremie. Stel dat er sprake is van een jaarpremie: het bedrag wordt dan eind december betaald voor het volgende jaar. Wordt het verzoek in maart ingediend, dan verleen je dus vrijstelling voor twee maal het maandbedrag (wat ze aan het reserveren zijn voor komend jaar). In praktijk komt dit bij de doelgroep die kwijtschelding aanvraagt niet voor.

Wat staat er in de URIW1990: Artikel 12, lid 4

4. Reservering voor termijnbetaling

Indien de uitgaven, bedoeld in artikel 15, eerste lid, onderdelen b en c, verschuldigd zijn over een termijn van langer dan een maand wordt in plaats van het per maand gemiddelde bedrag in aanmerking genomen het deel van het termijnbedrag voor zover dat, gelet op de vervaldatum van de termijnbetaling, op het moment van het verzoek om kwijtschelding redelijkerwijs kan worden aangemerkt als reservering voor die termijnbetaling.

Banksaldo van inwonende kinderen

Met zowel het inkomen als het vermogen van inwonende kinderen (het maakt niet uit of deze minderjarig of meerderjarig zijn) mag niets worden gedaan. Maar als het opvalt dat de klant vaak stortingen naar en/of opnamen van rekeningen van de kinderen doet, dan kan het zijn dat de klant deze rekening zelf gebruikt. Dit komt eigenlijk alleen bij minderjarige kinderen. Wij nemen dan het standpunt in dat de betreffende rekening gewoon van de klant is.

Zie je dat er grote bedragen naar rekeningen van de kinderen zijn overgeschreven, dan nemen wij het standpunt in dat de klant de stortingen met opzet heeft gedaan om voor een lager saldo op de eigen rekening te zorgen. Ook dan nemen wij het standpunt in dat de betreffende rekening gewoon van de klant is (het is aannemelijk dat eerder dergelijke stortingen met opzet zijn verricht).

Wat staat er in de Leidraad GBLT (banksaldo kinderen)?

26.2.6. Vermogen van kinderen en kwijtschelding voor particulieren

Als bij de belastingschuldige kinderen thuis wonen die over een eigen vermogen beschikken, wordt dat vermogen bij de beoordeling van het door de ouder ingediende verzoek om kwijtschelding niet in aanmerking genomen, tenzij die ouder (een deel van) zijn vermogen heeft toebedeeld aan zijn kind(eren) om daaruit een fiscaal voordeel te behalen.

Rekeningen beheerd door een bewindvoerder

Is de klant toegelaten tot de WSNP of MSNP? Het vermogen op de boedelrekening wordt dan niet gezien als vermogen. Op deze rekening wordt door de bewindvoerder gespaard, zodat aan het eind van de WSNP of MSNP (of tussendoor periodiek) de schuldeisers (gedeeltelijk) afbetaald kunnen worden.

Wat staat er in de Leidraad GBLT (banksaldo schuldsanering)?

26.2.17. Kwijtschelding tijdens minnelijke of wettelijke schuldsanering

Als sprake is van een belastingschuldige ten aanzien van wie een schuldsaneringsregeling van toepassing is verklaard, en die belastingschuldige verzoekt om kwijtschelding van nadien opgekomen belastingschulden die niet zijn aan te merken als boedelschuld, dan wordt het verzoek behandeld overeenkomstig het bestaande beleid.

Dit betekent dus onder meer dat bij de berekening van de betalingscapaciteit op het inkomen van de belastingschuldige niet in mindering wordt gebracht dat deel van het inkomen dat onder beheer van de bewindvoerder naar de boedel gaat. Verder wordt opgemerkt dat de middelen die de boedel vormen en onder beheer van de bewindvoerder berusten, niet beschouwd worden als vermogen in de zin van artikel 12 van de regeling.

Banksaldo en geleende bedragen studiefinanciering

Geleende bedragen die ontvangen zijn van DUO mogen niet gezien worden als vermogen. In de praktijk is dit lastig te bepalen. Bij de behandeling van een verzoek wordt deze situatie daarom niet beoordeeld. Er wordt dan gewoon gekeken naar het banksaldo.

Beroepsfase

Nu zoomen we wel in op de specifieke situatie, aan de hand van door de klant verstrekte bewijsstukken. Heeft de klant alleen studiefinanciering die (deels) uit een lening bestaat? Dus ook geen bijbaan of een maandelijkse bijdrage van ouders? Dan moet er gekeken worden hoelang de klant al studiefinanciering heeft. Aan de hand van deze informatie kan beoordeeld worden of het aannemelijk is dat het huidige saldo inderdaad alleen is voortgekomen uit studiefinanciering.

Heeft de klant naast studiefinanciering nog andere inkomsten? Het vermogen wordt dan niet vrijgesteld. De andere inkomsten zorgen namelijk voor het hogere saldo.

Banksaldo van de klant (en/of partner) die geboren is vóór 1-1-1935

In 1999 was het (nog) niet gebruikelijk dat mensen vanaf 65 jaar een uitvaartverzekering hadden. Het was gebruikelijker dat er een spaarbedrag voor de uitvaart werd gereserveerd. Voor deze specifieke doelgroep is daarom een bepaling opgenomen dat zij een hoger vrijgesteld banksaldo mogen hebben van € 2.269 per persoon.

Als je begint met de berekening van een kwijtscheldingsverzoek, vul je eerst de leefvorm in. Is de klant geboren voor 01-01-1935? Dan wordt automatisch het extra bedrag van €2269,00 aan vrijstelling toegekend.

Levensloopregeling

In 2012 is de levensloopregeling afgeschaft. Het komt dus nauwelijks nog voor dat je een klant tegenkomt die een spaarbedrag gereserveerd heeft staan als voorziening levensloopregeling.

Bij de afschaffing van de regeling is het volgende wettelijk vastgelegd:

- Had iemand op 31 december 2011 minder dan € 3.000 opgebouwd? Dan had hij tot 1 januari 2013 de tijd om het gespaarde bedrag op te nemen. Was de levensloop dan nog niet opgenomen, dan werd het gespaarde bedrag in één keer uitbetaald;
- Had iemand op 31 december 2011 meer dan € 3.000 opgebouwd? Dan kan je blijven sparen tot 2022.

Heb je een klant die nog meedoet aan een levensloopregeling? Laat het op die rekening opgebouwde

saldo dan buiten beschouwing.

Artikel 13 Betalingscapaciteit

Wat is betalingscapaciteit?

De betalingscapaciteit is het bedrag wat de klant moet kunnen betalen aan belastingen. De berekening van de betalingscapaciteit gaat over een periode van 12 maanden. Er wordt immers 1 x per jaar een belastingaanslag opgelegd. Het is dus redelijk om te beoordelen welk bedrag de klant in één jaar tijd zou kunnen betalen. Van de uitkomst van deze rekening wordt vervolgens maar 80% door ons opgeëist.

Het basis uitgangspunt is dat de klant alle normale rekeningen (exclusief onze belastingaanslag) van de kwijtscheldingsnorm moet kunnen betalen. Heeft iemand dus een inkomen op bijstandsniveau (de kwijtscheldingsnorm), dan heeft deze klant per definitie geen betalingscapaciteit. De berekening richt zich dus op de situatie dat het inkomen hoger is dan kwijtscheldingsnorm. Vervolgens wordt in de verdere berekening gekeken of en zo ja hoeveel er aan ons betaald kan worden.

Heeft de klant een partner? Dan wordt het inkomen van de klant en het inkomen van diens partner bij elkaar opgeteld.

Hoe bepaal je de betalingscapaciteit?

De berekening van de betalingscapaciteit bestaat uit de volgende onderdelen:

1. Het bepalen van het inkomen;
2. Het bepalen van een aantal specifieke uitgaven.

De uitkomst hiervan (inkomsten minus uitgaven) noemen we het “netto-bestedbaar inkomen”. Dit netto-bestedbaar inkomen wordt vergeleken met de kwijtscheldingsnorm. Is er sprake van een positief verschil? Dan moet 80% hiervan gebruikt worden om de belastingaanslag van te betalen. Omdat bij de berekening gebruik wordt gemaakt van maandbedragen en de berekening van de betalingscapaciteit gericht is op wat er in een periode van 12 maanden betaald moet worden, wordt de volgende berekening gemaakt: $(\text{Netto-bestedbaar inkomen} - \text{kwijtscheldingsnorm}) \times 12 \times 80\% = \text{betalingscapaciteit}$.

Wat staat er in de URIW1990: Artikel 13, lid 1 en 2

1. Onder betalingscapaciteit, bedoeld in artikel 11, wordt verstaan het positieve verschil in de periode van 12 maanden vanaf de datum waarop het verzoek om kwijtschelding is ingediend van het gemiddeld per maand te verwachten netto-bestedbare inkomen van de belastingschuldige in die periode en de gemiddeld per maand te verwachten kosten van bestaan in die periode.
2. Het netto-bestedbare inkomen van de belastingschuldige, bedoeld in het eerste lid, wordt vermeerderd met het gemiddeld per maand te verwachten netto-bestedbare inkomen in de periode van twaalf maanden vanaf de datum waarop het verzoek om kwijtschelding is ingediend van zijn echtgenoot, bedoeld in artikel 3 van de Participatiewet.

Wat staat er in de Leidraad GBLT?

LI GBLT Artikel 26.2.10. Betalingscapaciteit en kwijtschelding voor particulieren

Als is vastgesteld dat geen of onvoldoende vermogensbestanddelen aanwezig zijn om de openstaande belastingaanslag te voldoen, moet worden beoordeeld in hoeverre de aanwezige betalingscapaciteit voldoende is om de belastingaanslag te voldoen.

De betalingscapaciteit wordt gevormd door het positieve verschil tussen het gemiddeld per maand te verwachten netto besteedbaar inkomen van de belastingschuldige en de gemiddeld per maand te verwachten kosten van bestaan in de periode van twaalf maanden vanaf de datum waarop het verzoek om kwijtschelding is ingediend.

Het netto besteedbaar inkomen van de belastingschuldige wordt vermeerderd met het gemiddeld per maand te verwachten netto besteedbaar inkomen van zijn echtgenoot in de periode van twaalf maanden vanaf de datum waarop het verzoek om kwijtschelding is ingediend. De vaststelling van het totale netto besteedbaar inkomen staat los van de aansprakelijkheid tot betaling van de aanslagen waarvan kwijtschelding wordt verzocht.

De verantwoordelijkheid van de echtgenoot, voor schulden van de belastingschuldige, wordt beperkt tot de (materiële) belastingschulden die betrekking hebben op uit de huwelijkse periode dan wel uit de periode waarin de gezamenlijke huishouding is gevoerd. Dat kan tot gevolg hebben dat in voorkomende gevallen de belastingaanslag moet worden gesplitst. Het vermogen en de betalingscapaciteit van de echtgenoot van belastingschuldige, worden dus buiten beschouwing gelaten voor zover een door de belastingschuldige ingediend verzoek om kwijtschelding betrekking heeft op belastingschulden die zijn ontstaan buiten de huwelijkse periode dan wel de gezamenlijke huishouding. Het toe te passen normbedrag is in dit geval het normbedrag voor een alleenstaande dan wel het normbedrag voor een alleenstaande ouder (zie artikel 16 van de regeling).

Artikel 14 Netto besteedbaar inkomen

Maar wat is nou dat “netto-bestedbare inkomen”?

Allereerst het inkomen. Het uitgangspunt is dat alle soorten inkomsten als inkomen worden meegenomen. Maar er zijn een paar uitzonderingen. Deze worden eerst behandeld.

Het uitgangspunt van deze uitzonderingen is dat deze “inkomsten” specifiek ergens voor bedoeld zijn. Of om iets anders van te kunnen betalen, of met een andere (soms sociaal gerichte) bedoeling. Het gaat om de volgende inkomsten die wij buiten beschouwing laten:

1. De jonggehandicaptenkorting;
2. Kinderbijslag;
3. Kinderopvangtoeslag en andere tegemoetkomingen voor kinderopvang of peuterspeelzalen;
4. Een premie van de Sociale Dienst van maximaal € 2.500 die bijdraagt aan arbeidsinschakeling;
5. Een langdurigheidstoeslag (toeslag als bijstandsuitkering);
6. Een pleeggeldvergoeding voor een pleegkind;
7. Kindgebonden budget;
8. De huurtoeslag (soms ook woonkostentoeslag);
9. De zorgtoeslag;
10. Inkomsten uit arbeid naast een bijstandsuitkering, voor zover deze niet op de bijstandsuitkering in mindering worden gebracht;
11. Een vrijwilligerswerk-vergoeding van maximaal € 180 per maand tot maximaal € 1.800 per jaar.

Hieronder wordt per onderdeel een korte toelichting gegeven:

1. De jonggehandicaptenkorting
Dit is een korting op loonbelasting die iemand krijgt die op jonge leeftijd gehandicapt is geworden. Deze korting heeft tot gevolg dat deze persoon een hoger inkomen overhoudt dan iemand anders met hetzelfde bruto inkomen. De gedachte hierachter is dat deze persoon hogere

structurele ziektekosten heeft. Daar wordt met deze korting rekening mee gehouden. Daarom sluit de kwijtscheldingsregeling hier bij aan: het is geld wat ergens anders voor bestemd is. Ontvangt de klant een Wajong-uitkering, dan is de jonggehandicaptenkorting in de uitkering opgenomen. In dit geval haal je van het netto inkomen € 64,25 af.

2. De kinderbijslag;

Met de kinderbijslag betaalt de overheid mee aan de kosten die horen bij de opvoeding van een kind. De kinderbijslag ontvangt men van de SVB.

3. De kinderopvangtoeslag;

Kinderopvangtoeslag is een tegemoetkoming in de kosten die je maakt voor de opvang van je kind zodat je kunt werken of studeren.

4. Een premie van de Participatiewet;

Dit is een door de gemeente vrij in te richten beleidsbepaling, waarbij ze (ter stimulering) een financiële vergoeding kunnen geven aan een bepaalde doelgroep om (met behoud van uitkering) te gaan werken. Bedoeld als opstap naar betaald werk. Bijvoorbeeld een proefperiode bij een werkgever (worden ze “gratis” aangeboden) met als doel dat wanneer de betreffende persoon “bevalt”, deze in dienst wordt genomen.

Dit kan als volgt in een besluit (beleidsstuk) van de gemeente zijn opgenomen:

Prestatiebeurs

1. Definitie

Personen van 50 jaar en ouder werken tijdelijk met behoud van uitkering bij een reguliere werkgever en ontvangen voor deze werkzaamheden een premie.

2. Doel

Het stimuleren en ondersteunen van personen van 50 jaar en ouder om te gaan werken met behoud van uitkering, als opstap naar reguliere arbeid.

3. Doelgroep

De werkzoekende persoon van 50 jaar en ouder die moeite heeft om een baan te vinden.

5. De langdurigheidstoeslag van de gemeente;

Als iemand langer dan drie jaar een laag inkomen heeft, kan hij misschien een langdurigheidstoeslag krijgen. Het maakt daarbij niet uit of hij rond moet komen van een bijstandsuitkering, een arbeidsongeschiktheidsuitkering of een ander laag inkomen.

6. De pleegvergoeding;

Als pleegouder kan men een vergoeding krijgen van de overheid voor de verzorging en opvoeding van het pleegkind. De pleegvergoeding wordt niet gezien als inkomsten. Iemand die een pleegkind verzorgt, ontvangt geen kinderbijslag. De pleegvergoeding komt dus eigenlijk in de plaats van kinderbijslag.

7. Het kindgebonden budget;

De overheid heeft als stelling dat ieder gezin minimaal een bepaald bedrag aan zijn/haar kinderen moet kunnen besteden. Voor de lage inkomensgroepen geldt dat zij dit vastgestelde minimale bedrag niet kunnen ophoesten. Daarom ontvangen zij een bijdrage vanuit de overheid: het zogenoemde “Kindgebonden budget”. Hoe meer iemand zelf verdient, hoe minder bijdrage vanuit de overheid nodig is. Immers: hoe meer je verdient, hoe meer je zelf kunt besteden aan je kinderen. Het bedrag wat je van de overheid krijgt (het kindgebonden budget) wordt dus niet als

inkomen gezien. Maar ook het bedrag wat je geacht wordt uit je eigen inkomen aan je kinderen te besteden, wordt buiten beschouwing gelaten.

8. en 9. De huurtoeslag en zorgtoeslag;

In de kwijscheldingsnorm (bijstandsnorm) is een bedrag aan huur en premie ziektekosten opgenomen. De huur die iemand moet betalen en de premie voor de zorgverzekering zijn echter hoger. Om toch de volledige huur en de ziektekostenpremie te kunnen betalen (voor ten minste een basisverzekering) worden door de overheid toeslagen verstrekt. Omdat deze uitgekeerde bedragen bedoeld zijn om huur en ziektekostenpremie van te betalen worden deze niet als inkomen gezien waar belasting van betaald moet worden.

10. Inkomsten naast de Participatiewet-uitkering;

Als iemand werkt en daarnaast een aanvullende bijstandsuitkering ontvangt, dan neem je als inkomen de volledige bijstandsnorm. Ook als het totaalbedrag hoger is dan de bijstandsnorm.

Waarom? In de Participatiewet en de kwijscheldingsregeling geldt in bepaalde situaties een (tijdelijke) vrijstelling als naast de bijstandsuitkering gewerkt wordt. Dit is een stimuleringsmaatregel om mensen met een bijstandsuitkering te belonen als ze (gaan) werken. Als de uitkering niet of niet volledig verlaagd is, dan is het inkomen wat hoger dan de bijstandsnorm is dus vrijgesteld.

11. Vrijwilligersvergoeding tot maximaal € 180,00 per maand;

Een vrijwilligersvergoeding tot maximaal € 180,00 per maand is onbelast en hoeft niet aangegeven te worden bij de Belastingdienst. Is de vrijwilligersvergoeding meer dan € 180,00 per maand? Dan moet er wel loonbelasting betaald worden aan de Belastingdienst.

De vrijwilligersvergoeding tot € 180,00 wordt niet gezien als inkomsten. Is de vergoeding hoger en wordt er loonbelasting over betaald? Dan wordt de vergoeding wel gezien als inkomsten. Let op: het vrijgestelde jaarbedrag is € 1.800. Dit betekent dat er maximaal 10 maanden betaald vrijwilligerswerk mag worden vrijgesteld. Meestal houden verenigingen waar vrijwilligerswerk voor wordt uitgevoerd hier rekening mee en wordt het maandbedrag aangepast naar € 150,00 (€ 1.800 / 12).

Wat zijn volgens GBLT ook *geen* inkomsten?

12. Reiskosten;

Hoewel de wet- en regelgeving hier niets over zegt en je dit zou kunnen aanmerken als inkomen, heeft GBLT besloten een reiskostenvergoeding aan te merken als onkostenvergoeding.

13. WGA premie.

WGA staat voor “Werkhervatting Gedeeltelijk Arbeidsgeschikten”. Deze premie mag door de werkgever voor een deel worden verhaald op de werknemer. Dit is niet verplicht. Om deze reden zou je het bedrag wat aan de werknemer in rekening gebracht wordt toch mogen aanmerken als inkomen. Omdat het gaat om een bedrag van een paar euro (en om onnodige discussie te voorkomen), doet GBLT niets met de WGA-premie.

Wat staat er in de URIW1990: Artikel 14, lid 1 onderdeel a en c

a. zonder rekening te houden met de daarbij eventueel in mindering gebrachte jonggehandicaptenkorting ...

c. Overige inkomsten met uitzondering van:

1°. de uitkeringen ingevolge de Algemene Kinderbijslagwet;

- 2°. [vervallen;]
- 3°. de kinderopvangtoeslag, bedoeld in hoofdstuk 1, afdeling 2, van de Wet kinderopvang en kwaliteitseisen peuterspeelzalen, en de tegemoetkomingen ingevolge de Wet kinderopvang en kwaliteitseisen peuterspeelzalen;
- 4°. de premie, bedoeld in artikel 31, tweede lid, onderdeel j, van de Participatiewet, alsmede een daarmee naar aard, strekking en omvang overeenkomende premie;
- 5°. de individuele inkomenstoeslag, bedoeld in artikel 36 van de Participatiewet;
- 6°. de vergoeding voor de verzorging en opvoeding van een pleegkind in het kader van de Jeugdwet;
- 7°. het kindgebonden budget, bedoeld in de Wet op het kindgebonden budget;
- 8°. de huurtoeslag, bedoeld in artikel 1, onderdeel e, van de Wet op de huurtoeslag, de krachtens de Participatiewet ontvangen woonkostentoeslag en de zorgtoeslag, bedoeld in artikel 1, onderdeel e, van de Wet op de zorgtoeslag;
- 9°. de inkomsten uit arbeid, bedoeld in artikel 31, tweede lid, onderdelen n en r, van de Participatiewet;
- 10°. een kostenvergoeding voor het verrichten van vrijwilligerswerk tot ten hoogste de bedragen, genoemd in artikel 2, zesde lid, van de Wet op de loonbelasting 1964.

Het bovenstaande wordt dus allemaal niet als inkomen gezien ... maar wat dan wel?

Al het overige!!! Het maakt niet uit waar het vandaan komt. Dus inkomsten uit loondienst, een bijstands- of ww-uitkering, AOW, maar ook alimentatie en (vrijwillige) periodieke stortingen van ouders aan (vaak studerende) kinderen. Alle netto-bedragen (bruto minus de wettelijke inhoudingen) nemen wij mee als inkomen.

Dit is als volgt in de wetgeving opgenomen:

Wat staat er in de URIW1990: Artikel 14, lid 1 onderdeel a en b

1. Onder het netto-besteedbare inkomen, bedoeld in artikel 13, wordt verstaan het met de in artikel 15, eerste lid, vermelde uitgaven verminderde gezamenlijke bedrag van:
 - a. de aan inhouding van loonbelasting/premie voor de volksverzekeringen onderworpen inkomsten verminderd met de wettelijke inhoudingen, zonder rekening te houden met de daarbij eventueel in mindering gebrachte jonggehandicaptenkorting, bedoeld in hoofdstuk 8 van de Wet inkomstenbelasting 2001, en de ingehouden pensioenpremies, bijdragen ingevolge een levensloopregeling en premies ziektekostenverzekering;
 - b. uitkeringen voor levensonderhoud ingevolge de artikelen 157, 158 of 404 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek;

Kortgezegd staat in deze twee sub-onderdelen dat alle inkomsten waarover loonbelasting verschuldigd is (alle "normale" inkomsten zoals loon, uitkering en dergelijke) als inkomen wordt aangemerkt (onderdeel a) én dat alimentatie (zowel partner- als kinderalimentatie) en ouderlijke bijdragen ook als inkomen wordt gezien (onderdeel b).

We hebben al gezien dat in onderdeel c is aangegeven dat verder alle overige inkomsten ook als inkomen worden gezien (met een rijtje uitzonderingen). Tenslotte is in het tweede lid van dit artikel nog eens extra verduidelijkt dat ook de voorlopige teruggaaf van de Belastingdienst als inkomen wordt gezien. Niet alleen wat iemand daadwerkelijk krijgt, maar zelfs de volledige aanspraak (waar heeft iemand recht op, of jij het heeft aangevraagd of niet) als inkomen wordt gezien.

Dit laatste is als volgt in de wetgeving opgenomen:

Wat staat er in de URIW1990: Artikel 14, lid 2

1. Tot de inkomsten, bedoeld in het eerste lid, onderdeel c, wordt ook gerekend de voorlopige teruggaaf, bedoeld in artikel 13, tweede lid, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen, daaronder begrepen de aanspraak op een zodanige teruggaaf.

Een aantal inkomsten worden hieronder uitgelicht met een nadere toelichting:

Alimentatie?

Alimentatie is een bijdrage in het onderhoud van de ex-partner of van de kinderen.

Als de klant alimentatie ontvangt, hebben wij de uitspraak van de rechter nodig. Daarnaast moeten de ontvangen bedragen zichtbaar zijn op de bankafschriften. Alimentatie wordt jaarlijks geïndexeerd. Het bedrag wat iemand ontvangt zal dus bijna altijd hoger zijn dan het bedrag wat in de uitspraak van de rechter (echtscheidingsconvenant) is opgenomen.

Je neemt altijd het volledige bedrag aan ontvangen alimentatie mee als inkomen. Zowel bij partneralimentatie als bij kinderalimentatie. Als over het ontvangen bedrag aan alimentatie belasting is verschuldigd, dan nemen we die belasting mee als uitgaven. Voor een verdere toelichting hierop, zie het kopje “Betalingen op (andere) belastingschulden” onder “Artikel 15 Uitgaven”.

Geeft de klant aan dat hij/zij de alimentatie, ondanks de uitspraak van de rechter, niet ontvangt? Dan neem je het bedrag, wat vermeld staat in de uitspraak, toch mee als inkomsten.

Waarom nemen we niet betaalde alimentatie toch mee als inkomen?

Als de alimentatie niet betaald wordt, wordt de inning overgedragen aan het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdrage (LBIO). Het LBIO is een overheidsinstelling en verricht wettelijke taken op het gebied van de inning van alimentatie. De bedoeling van de wetgever is dat partijen onderling de betalingen van alimentatie regelen. Daarom probeert het LBIO eerst door bemiddeling tussen partijen de “gedwongen” inning te voorkomen.

Lukt bemiddeling niet? Dan neemt het LBIO de inning over en start een incassoprocedure. Voor deze gedwongen inning geldt een opslag van 15%.

Gezien bovenstaande kunnen we er vanuit gaan dat iemand bijna altijd het vastgelegde bedrag aan alimentatie ontvangt.

Toch lukt het LBIO niet altijd om de alimentatie te incasseren, bijvoorbeeld omdat de ex-partner te weinig inkomsten heeft of zzp-er is. Als de klant een bewijs van het LBIO heeft, waarin is opgenomen dat de inning (tijdelijk) niet mogelijk is, nemen wij het bedrag aan alimentatie niet mee als inkomsten.

Vakantiegeld

Normaal gesproken heeft iemand (die werkt) recht op 8% vakantiegeld van zijn bruto inkomen. Over vakantiegeld is (net als over het normale maandelijkse inkomen) belasting verschuldigd. Daarnaast heeft iedereen die werkt recht op allerlei heffingskortingen. Als je het bruto vakantiegeld omrekent naar een nettobedrag, dan komt dit in bijna alle gevallen uit op (ongeveer) 7% van het netto inkomen. Om een eenvoudige manier van het hanteren van een vaste berekening te hanteren, heeft de Belastingdienst er in de Leidraad voor gekozen om uit te gaan van 7% netto vakantiegeld.

Alleen als duidelijk uit de inkomensspecificatie blijkt dat er recht is op minder of geen vakantiegeld,

wijken we af van de hierboven genoemde 7%.

Bij de volgende inkomsten weten we dat het vakantiegeld afwijkt van de hierboven genoemde 7%:

- Bijstandsuitkering (participatiewet): het vakantiegeld is in de norm opgenomen en hoeft dus niet apart te worden ingevuld;
- Ziektewet-uitkering: de (wekelijkse / 4-wekelijkse / maandelijkse) uitkering is inclusief vakantiegeld en hoeft dus niet apart te worden ingevuld;
- AOW-uitkering: er zijn vaste bedragen voor vakantiegeld. Deze zijn in het overzicht van alle normbedragen opgenomen. Klik [HIER](#) voor dit overzicht.

Eindejaarsuitkering

Net als vakantiegeld, maakt de eindejaarsuitkering gewoon onderdeel uit van het inkomen. Feitelijk wordt iedere maand dat je bij het betreffende bedrijf werkt, een bedrag gereserveerd. Aan het eind van het jaar wordt dit bedrag uitgekeerd.

Maar welk bedrag neem je dan mee? Want op de loonspecificatie zie je alleen het bruto gereserveerde bedrag aan eindejaarsuitkering. De bruto → netto-omrekening doe je dan hetzelfde als bij vakantiegeld. Dat doe je als volgt: neem het bedrag aan eindejaarsuitkering wat op de loonspecificatie staat (EJU-aangroei of EJU maand. Niet EJU-cumulatief). Vervolgens:

$\text{bruto-eindejaarsuitkering} \times 7 / 8 = \text{netto-eindejaarsuitkering}$

Wat staat er in de Leidraad GBLT (vakantiegeld)?

26.2.11. Vakantiegeld en kwijtschelding voor particulieren

Tot het inkomen wordt ook het vakantiegeld gerekend. Het vakantiegeld wordt gesteld op 7% van de - aan loonheffing onderworpen - inkomsten waarbij aanspraak bestaat op vakantiegeld.

Als uit het ingediende verzoekformulier blijkt, dan wel de ontvanger uit eigen wetenschap bekend is dat het reëel genoten vakantiegeld meer of minder bedraagt dan 7%, wordt het reëel genoten vakantiegeld in aanmerking genomen.

Studiefinanciering

Hoewel dit raar klinkt, wordt studiefinanciering gewoon gezien als inkomen. Maar als je het doel van de studiefinancieringsregeling voor uitwonende studenten bekijkt, is het eigenlijk helemaal niet zo vreemd. De student kan aanspraak maken op een hoger bedrag aan studiefinanciering als hij op zichzelf woont. Waarom? Omdat ergens wonen geld kost. Niet alleen huur, energie en water, maar ook verzekeringen, boodschappen en ... belasting die betaald moet worden als je in een huurwoning woont. Studiefinanciering voor deze uitwonende student is bedoeld om zich financieel te kunnen redden.

Toch is dit niet helemaal eerlijk. In studiefinanciering zit namelijk ook een bedrag opgesloten bestemd voor boeken en leermiddelen. En (bij MBO-studenten) onderwijsretributie die betaald moet worden. Daarnaast is het zo dat studiefinanciering tegenwoordig in veel gevallen volledig een leenbedrag is. Het moet ooit een keer terugbetaald worden. Om deze reden is in de Leidraad Invordering een artikel opgenomen om studenten ten aanzien van kosten voor boeken en leermiddelen en geleende bedragen enigszins tegemoet te komen. De werking van dit artikel komt op het volgende neer.

Er zijn twee situaties:

1. De student heeft alleen inkomsten uit studiefinanciering;
2. De student heeft naast inkomsten uit studiefinanciering ook eigen inkomsten (bijbaantje, bijdrage ouders).

1. Alleen studiefinanciering

De inkomsten van de student worden vastgesteld op een vast forfaitair bedrag. Dit is het maximale bedrag wat geleend kan worden, minus een bedrag aan boeken en leermiddelen en onderwijsretributie. Het doet er niet toe hoeveel de student daadwerkelijk aan studiefinanciering ontvangt.

Bij alleenstaande studenten levert dit nooit problemen op. Dit forfaitaire bedrag is namelijk altijd lager dan de kwijscheldingsnorm. Heeft de student geen vermogen, dan krijgt hij altijd kwijschelding.

Studenten wonen echter nogal eens samen. Dan hebben zij beide recht op dat forfaitaire bedrag. Voor studenten in het hoger onderwijs (HBO en universiteit) ontstaat dan de situatie dat 2 x het forfaitaire bedrag aan studiefinanciering meer is dan de kwijscheldingsnorm. Uit onze berekening komt dan vaak dat zij betalingscapaciteit hebben. Terwijl sommige van deze studenten zuinig leven om zo min mogelijk te hoeven lenen en minder dan de kwijscheldingsnorm aan studiefinanciering hebben gevraagd. Dan nemen wij toch het hogere bedrag (het bedrag waar zij aanspraak op kunnen maken) als inkomen. De student vindt dit vaak raar en stelt dan dat hij dus extra geld moet lenen om belasting te kunnen betalen. Het antwoord daarop is: Ja. Hij leent toch immers ook om de huur te kunnen betalen? En de energierekening te kunnen voldoen? Waarom dan niet om belasting te betalen.

2. Studiefinanciering en andere inkomsten

Als de studiefinanciering plus eigen inkomsten, verminderd met het bedrag voor boeken, leermiddelen en (eventueel) onderwijsretributie, gelijk aan of lager is dan de voor de belastingschuldige geldende kwijscheldingsnorm, hanteren we het eerder genoemde forfaitaire bedrag. Is dit totale inkomen hoger dan de kwijscheldingsnorm? Dan moeten we het inkomen specifiek berekenen aan de hand van een in de Leidraad Invordering opgenomen formule.

Om het eenvoudiger in gebruik te maken hebben wij deze berekening in een excel-sheet opgenomen.

[KLIK HIER](#) voor de berekening van het inkomen van een student.

Hoe gaan we om met een buitenlandse student?

Een buitenlandse student heeft geen recht op studiefinanciering. Om hier in Nederland de vaste lasten te kunnen betalen krijgen zij bijvoorbeeld een scholarship of een (maandelijkse) bijdrage van hun ouders. Om het inkomen te bepalen kijk je op de bankafschriften wat ze gemiddeld per maand krijgen. Dit bedrag neem je mee als inkomsten.

Het kan voorkomen dat de klant eenmalig, om een langere periode de vaste lasten mee te kunnen betalen, een bijdrage heeft gekregen. In die situatie kan je meestal afwijzen op een te hoog banksaldo. We gaan dus niet berekenen hoeveel van deze bijdrage bestemd is voor de aankomende maanden en stellen hier niets van vrij.

Wat staat er in de Leidraad GBLT (studenten)?

26.2.12. Studiefinanciering en kwijschelding voor particulieren

Bij de berekening van het netto besteedbare inkomen wordt rekening gehouden met inkomsten die studenten ontvangen op grond van de WSF en hoofdstuk 4 van de Wet tegemoetkoming onderwijsbijdrage en schoolkosten (WTOS VO-18+).

Studenten in het hoger en middelbaar beroepsonderwijs hebben recht op een normbudget voor levensonderhoud: in het kader van de kwijscheldingsregeling is dit normbudget de optelsom van

basisbeurs, maximale aanvullende beurs en maximale basislening. Daarbij wordt voor zover van toepassing rekening gehouden met het feit of de student thuiswonend, dan wel uitwonend is. In voorkomend geval wordt dit normbudget verhoogd met de één-oudertoeslag.

De inkomsten van een student worden gesteld op een forfaitair bedrag.

A. Voor studenten in het hoger onderwijs is dit het bedrag voor het normbudget voor levensonderhoud verminderd met een forfaitair bedrag voor boeken en leermiddelen groot € 66,00

B. Voor studenten in het middelbaar beroepsonderwijs is dit het bedrag voor het normbudget voor levensonderhoud verminderd met een forfaitair bedrag voor boeken en leermiddelen groot € 58,00 en met het bedrag aan onderwijsretributie.

Als de belastingschuldige naast studiefinanciering beschikt over eigen inkomsten wordt eveneens uitgegaan van de forfaitaire inkomsten, zoals hiervoor berekend onder A en B.

Als de daadwerkelijk genoten studiefinanciering (exclusief het ontvangen collegegeldkrediet voor studenten in het hoger onderwijs) en de eigen inkomsten uitstijgen boven de voor het desbetreffende huishoudtype maximaal geldende kosten van bestaan wordt om de betalingscapaciteit te kunnen berekenen de navolgende formules gebruikt:

Formule 1: $(P + Q) - R - S = X$

In deze formule wordt met P aangegeven het totaal van de daadwerkelijk genoten studiefinanciering (exclusief het ontvangen collegegeldkrediet voor studenten in het hoger onderwijs). Het totaal van de eigen inkomsten wordt aangegeven met Q. Met R wordt aangegeven het voor de kwijtschelding geldende normbudget voor levensonderhoud. Het in mindering te brengen bedrag van de daadwerkelijk ontvangen lening van de DUO wordt aangeduid met S. De uitkomst van deze berekening wordt aangegeven met X, met dien verstande dat X altijd tenminste nul bedraagt.

Formule 2: $X + Y = T$

In deze formule wordt met Y aangegeven het forfaitaire bedrag aan inkomsten van de betreffende student zoals bedoeld onder A of B. Het resultaat van de berekening volgens formule 1 (X) vermeerderd met Y is het inkomen (T). Dit inkomen vormt vervolgens het uitgangspunt om het netto-bestedbaar inkomen te kunnen berekenen en de betalingscapaciteit.

In sommige gevallen bestaat de studiefinanciering voor een groot deel of zelfs geheel uit een lening. In die situaties wordt ook uitgegaan van de vorenvermelde forfaitaire inkomsten en is hetgeen in dit artikel is vermeld van overeenkomstige toepassing.

Voorlopige teruggaaf

De voorlopige teruggaaf wordt dus gezien als inkomen. Als uit het kwijtscheldingsverzoek blijkt dat er geen voorlopige teruggaaf is, maar hier wel recht op zou moeten zijn, gaan we uit van het maximale bedrag van deze heffingskorting.

Er zijn twee heffingskortingen waar de klant recht op zou kunnen hebben:

1. Algemene heffingskorting minstverdienende partner;
2. Inkomensafhankelijke combinatiekorting.

1. Algemene heffingskorting minstverdienende partner;

Iedereen heeft recht op deze heffingskorting. Als je werkt, wordt deze heffingskorting in de berekening van bruto naar netto-inkomen direct verrekend. Woon je samen en werkt één van de twee parttime of niet? Dan heeft deze “minstverdienende partner” recht op deze heffingskorting.

2. Inkomensafhankelijke combinatiekorting.

Om voor deze korting in aanmerking te komen moet de klant aan een aantal voorwaarden voldoen:

- Er moet een kind staan ingeschreven op het adres die op 1 januari van het betreffende jaar jonger was dan 12 jaar;
- Dit kind moet tenminste 6 maanden in 1 kalenderjaar op hetzelfde adres zijn ingeschreven;
- De klant is alleenstaand, werkt en heeft minimaal een arbeidsinkomen van € 5.220 per jaar, of
- De klant woont samen (fiscaal partner), beide personen werken en hebben beide een arbeidsinkomen hoger dan € 5.220 per jaar. Degene met het laagste inkomen ontvangt de inkomensafhankelijke combinatiekorting.

Voor beide heffingskortingen geldt dat de hoogte van de korting afhankelijk is van de hoogte van het inkomen. Het precieze bedrag is door ons echter niet te berekenen. Als iemand recht heeft op deze heffingskortingen en uit zowel bankafschriften als verstrekte stukken blijkt niet dat de heffingskorting wordt uitbetaald, dan nemen wij het maximale bedrag waarop recht kan bestaan volledig mee als inkomen. Dit is weliswaar naar alle waarschijnlijkheid te veel, maar de klant zal dan aantonen dat de heffingskorting lager is, of dat er toch geen recht op deze heffingskorting is.

De fictieve bedragen:

Heffingskortingen	
Algemene heffingskorting minstverdienende partner geboren vóór 1-1-63	€ 240,66
Algemene heffingskorting minstverdienende partner geboren vanaf 1-1-63	€ 16,08
Inkomensafhankelijke heffingskorting	€ 211,17

Deze bedragen voer je in Key2Belastingen in onder Overige inkomsten.

Let op! Maak een aantekening in het kladblok van Key2Belastingen, Vermeld wat voor soort inkomsten de overige inkomsten zijn.

Artikel 15 Uitgaven

Zoals bij artikel 13 is aangegeven, gaat de kwijtscheldingsregeling er in principe van uit dat alle normale uitgaven gedaan moeten kunnen worden uit het bedrag van de kwijtscheldingsnorm. Boodschappen, verzekeringen, huur, de elektriciteitsrekening, de waterrekening: het zijn allemaal normale uitgaven waar iedereen mee te maken heeft. Iemand met een bijstandsuitkering (kwijtscheldingsnorm) moet al deze rekeningen ook kunnen betalen van het bedrag wat aan bijstand wordt uitgekeerd. Toch houdt de kwijtscheldingsnorm niet met alle uitgaven voldoende rekening. Dit noemen we dan “bijzondere uitgaven”. Daarom worden deze bijzondere uitgaven in mindering gebracht op het inkomen. Het resultaat hiervan noemen we dan het “netto-bestedbare inkomen”.

Ongetwijfeld heeft iemand die in aanmerking wil komen voor kwijtschelding ook andere betalingsverplichtingen of zelfs schulden. Het uitgangspunt van de kwijtscheldingsregeling is dat andere schulden niet voor mogen gaan op het betalen van belasting. Eerst zou belasting betaald moeten worden, daarna komen andere schulden pas aan bod. Alleen voor bijzondere uitgaven wordt een uitzondering gemaakt.

Dit artikel gaat over die bijzondere uitgaven. Welke bijzondere uitgaven zijn er?

1. Betalingen op (andere) belastingschulden;
2. Woonlasten (huur of hypotheekrente);
3. Premie ziektekostenverzekering;

4. Partneralimentatie en kinderalimentatie
5. Aflossingen op leningen die zijn aangewend om belasting te kunnen betalen
6. Kosten voor een kostganger;
7. Uitgaven aan kinderen.

Deze 7 bijzondere uitgaven worden hieronder verder toegelicht.

1. Betalingen op (andere) belastingschulden

Bij de berekening van de betalingscapaciteit wordt berekend wat iemand in 12 maanden tijd zou kunnen betalen aan belastingen (hoeveel ruimte is er in de portemonnee). Maar als diegene nou al bezig is om een andere belastingschuld te betalen, dan is er vanzelfsprekend minder ruimte over. Daarom houden we met deze betalingen wel rekening.

Er zijn wel twee voorwaarden aan deze bepaling verbonden:

1. Het gaat om een belastingschuld waarvoor wel kwijtschelding mogelijk is, maar geen kwijtschelding voor is verleend;
2. De klant moet bezig zijn om deze schuld te betalen (er moet een zichtbare lopende betalingsregeling zijn), of een voorlopige aanslag voor bijvoorbeeld ontvangen partneralimentatie die ook daadwerkelijk maandelijks wordt betaald. Of er daadwerkelijk wordt betaald beoordeel je aan de hand van de verstrekte bankafschriften).

Als het bijvoorbeeld gaat om een betalingsregeling voor motorrijtuigenbelasting, dan doen we hier niets mee. Voor motorrijtuigenbelasting kun je geen kwijtschelding krijgen (deze belasting veroorzaakt je zelf door een auto te willen hebben). Een betalingsregeling voor toeslagen nemen we juist wel mee, ook al kun je hier geen kwijtschelding voor krijgen. De klant heeft eerder teveel toeslagen ontvangen. We gaan er vanuit dat de klant dit niet opzettelijk heeft veroorzaakt.

Hoe beoordelen?

Het bedrag wat maandelijks aan aflossing wordt betaald voer je in Key2Belastingen in onder Overige uitgaven.

Let op! Er moet wel daadwerkelijk maandelijks betaald worden! Om te kunnen beoordelen of je een bedrag aan aflossing als uitgave meeneemt bekijk je of je de aflossing op de bankafschriften kunt vinden en of er een betalingsregeling is afgesproken (hoe lang loopt de regeling nog, moet je het maandelijks bedrag misschien minder dan 12 maanden lang als uitgave meenemen?).

Let op! Vul je een bedrag in bij overige uitgaven? Maak dan een aantekening van wat voor soort uitgaven het zijn in het kladblok van Key2belastingen.

Wat staat er in de Leidraad GBLT?

LI GBLT Artikel 26.2.14 Betalingen op belastingschulden en kwijtschelding voor particulieren

Bij de berekening van het netto besteedbaar inkomen wordt geen rekening gehouden met belastingaanslagen die in de loop van de periode van twaalf maanden vanaf de datum waarop het verzoek is ingediend, nog zullen worden opgelegd.

Tot betalingen op belastingschulden worden naast betalingen aan rijksbelastingen ook de betalingen gerekend die worden verricht op gemeentelijke belastingen (met uitzondering van de rechten die zijn vermeld in artikel 229 van de Gemeentewet) en andere belastingen en heffingen van lokale overheden.

2. Woonlasten

In de bijstandsnorm is een bedrag aan woonlasten opgenomen. Iemand met een bijstandsuitkering moet immers ook de huur kunnen betalen. Dit is een standaardbedrag per categorie. Dit noemen ze

de “normhuur”. De huur die iemand moet betalen is alleen altijd hoger dan de normhuur. Om dat hogere bedrag aan huur te kunnen betalen, krijgt iemand huurtoeslag. Blijft er dan nog een bedrag over wat niet in de bijstandsnorm zit en waarvoor geen huurtoeslag wordt toegekend? Dat verschil zien wij als “bijzondere uitgave”.

Hoe hoog is de normhuur?

Dit zijn de bedragen van de normhuur per 1 januari 2022:

een en meerpersoonshuishouden	€ 220,68
eenpersoonsonderhuishouden	€ 218,86
meerpersoonsonderhuishouden	€ 217,05

Welk bedrag aan huur nemen we dan wel mee?

In het totale huurbedrag zitten vaak ook zogenaamde servicekosten. Dit zijn kosten voor “extra voorzieningen”. Niet alle servicekosten worden als uitgaven gerekend. De belastingdienst subsidieert deze voorzieningen alleen als het gaat om gemeenschappelijke kosten. Het totaal aan huur plus gemeenschappelijke kosten wordt de “rekenhuur” genoemd.

Om welke servicekosten gaat het dan?

1. Schoonmaakkosten voor gemeenschappelijke ruimten
2. Energiekosten voor gemeenschappelijke ruimten
3. Huismeesterkosten
4. Kosten voor dienst- en recreatieruimten

Per categorie wordt maximaal € 12,00 aan servicekosten geaccepteerd. Ook als iemand een hoger bedrag betaalt. In totaal gaat het dus om maximaal €48,00.

De berekening van het bedrag aan netto woonlasten wat wij als bijzondere uitgave meenemen wordt dus als volgt berekend:

Rekenhuur minus
Huurtoeslag minus
Normhuur minus

Uitkomst = netto woonlasten

Let op 1:

De huurtoeslag neem je over van de beschikking van de Belastingdienst of uit het bestand van het Inlichtingenbureau. Het jaarbedrag wat op de beschikking staat reken je om naar een maandbedrag. Dit bedrag vul je in Key2belastingen.

Let op 2:

We nemen nooit een hoger bedrag aan huur mee dan **€ 763,47**

Let op 3:

Als iemand in plaats van een huurwoning een eigen koopwoning heeft, dan neem je in plaats van de huur, het maandelijkse bedrag aan betaalde hypotheekrente mee. Ook in deze situatie neem je nooit meer dan **€ 763,47** mee.

Uitzonderingen

Er zijn twee uitzonderingen waar op een aparte manier met woonlasten wordt omgegaan:

1. De klant woont samen, maar de belastingschuld gaat over een periode voor het samenwonen;
2. Er wonen meer meerderjarige personen (niet de partner) op hetzelfde adres als de klant.

Uitzondering 1: een nieuwe partner

In deze situatie is het niet helemaal eerlijk om het inkomen en vermogen van de nieuwe partner in de berekening mee te nemen. Dat zou betekenen dat de partner opdraait voor de schulden van de klant. Dan laat je het inkomen en vermogen van de nieuwe partner buiten beschouwing, merk je de klant aan als alleenstaande, maar halveer je de uitkomst van de berekening van de netto woonlasten. Bij artikel 19 wordt deze situatie verder toegelicht.

In praktijk komt dit overigens maar zelden voor.

Uitzondering 2: meerdere meerderjarigen (wel of niet kostendelers) op hetzelfde adres

In deze situatie is normaal gesproken de kostendelersnorm van toepassing: er wonen verschillende mensen op één adres die eigenlijk niets met elkaar te maken hebben. De aanslag mag maar op naam van 1 van deze personen worden opgelegd.

Zijn deze andere personen 21 jaar of ouder en hebben zij een eigen inkomen (kostendelers), dan moeten de netto woonlasten (de uitkomst van de berekening) over de verschillende kostendelers worden verdeeld. Het begrip kostendelers wordt bij artikel 16 verder toegelicht.

Maar als die andere personen studeren of nog geen 21 jaar zijn, dan mag je ze niet als kostendeler zien. In dat geval moet je de klant nog steeds als alleenstaande niet kostendeler zien, maar mag je de netto woonlasten op € 0 zetten.

Waarom? De klant kan zijn woonlasten delen met de andere personen die op het adres wonen.

Wat staat er in de Leidraad GBLT?

26.2.15. Woonlasten en kwijtschelding van belasting van voorhuwelijkse belastingschulden

Als het verzoek om kwijtschelding wordt gedaan voor belastingschulden die zijn ontstaan voor de aanvang van de huwelijkse periode, dan wel de gezamenlijke huishouding in de zin van artikel 3 PW (zie artikel 26.2.10 van de leidraad), worden de woonlasten in aanmerking genomen tot ten hoogste 50% van het bedrag dat de uitkomst is van de berekening op grond van artikel 15, eerste lid, onderdeel b, van de regeling.

26.2.15.A. Woonlasten van meerpersoonshuishoudens

In het geval de belastingschuldige met één of meerdere personen van 18 jaar of ouder een gezamenlijke huishouding voert en minstens één van deze personen op grond van de Participatiewet niet als kostendeler aangemerkt wordt (jongeren tot 21 jaar met inkomen, studenten die een opleiding volgen die recht kan geven op studiefinanciering of tegemoetkoming studiekosten en studenten die een Beroeps Begeleidende Leerweg volgen (BBL-studenten)), wordt bij de berekening van de betalingscapaciteit geen rekening gehouden met de netto-woonlasten, tenzij de belastingschuldige aannemelijk maakt dat de woonlasten niet gedeeld kunnen worden. Het vorenstaande geldt niet als sprake is van commerciële verhuur, te weten als sprake is van kostgangers of kamerhuurders.

3. Premie ziektekostenverzekering

Wat is de ziektekostenpremie?

De ziektekostenpremie is het bedrag wat je betaalt voor je ziektekostenverzekering. Iedereen in Nederland is verplicht een basis ziektekostenverzekering af te sluiten. Iemand met een inkomen op bijstandsniveau wordt met behulp van zorgtoeslag geholpen om het bedrag hoger dan de ziektekostennorm te kunnen betalen.

Voor deze bijzondere uitgave geldt hetzelfde als voor woonlasten. In de bijstandsnorm is een bedrag aan premie ziektekostenverzekering opgenomen. Iemand met een bijstandsuitkering moet immers ook deze verzekering kunnen betalen. Dit is een standaardbedrag per categorie. Dit noemen ze de “normpremie”. De maandelijkse premie die iemand moet betalen is alleen altijd hoger dan de normpremie. Om dat hogere bedrag aan verzekering te kunnen betalen, krijgt iemand zorgtoeslag. Blijft er dan nog een bedrag over wat niet in de bijstandsnorm zit en waarvoor geen zorgtoeslag wordt toegekend? Dat verschil zien wij als “bijzondere uitgave”. Niet alleen de premie voor de basisverzekering wordt als uitgave meegenomen, ook eventuele aanvullende verzekeringen. Dus het totaalbedrag aan premie wordt als uitgave gezien. We berekenen het bedrag aan bijzondere uitgave als volgt:

Ziektekostenpremie
 zorgtoeslag minus
normpremie minus
Uitkomst = netto ziektekostenpremie

Het bedrag aan te betalen premie ziektekosten haal je van de verzekeringspolis af.

Bedragen ziektekosten per 1 januari 2022

Normpremie alleenstaande	34,00
Normpremie echtgenoten	79,00
Maximale zorgtoeslag alleenstaande	111,00
Maximale zorgtoeslag echtgenoten	212,00

Uitzondering

Het komt weleens voor dat iemand een langere periode helemaal geen ziektekostenverzekering heeft betaald. De zorgverzekeraar probeert eerst zelf met de klant in contact te komen. Als dit niet lukt en er een achterstand is van minimaal 6 maanden, dan neemt het CAK de inning van de premie over. De klant heeft dan alleen nog maar een basisverzekering en moet hiervoor een veel hoger bedrag aan premie ziektekostenverzekering betalen: **€ 145,75**. Dit noemen ze de “bestuursrechtelijke premie”.

Wij nemen dit hoge bedrag aan premie gewoon mee alsof het een normaal bedrag aan te betalen verzekeringspremie is.

4. Alimentatie

Wat is alimentatie?

Alimentatie is een bijdrage in het onderhoud van de ex-partner of van de kinderen. Als alimentatie niet betaald wordt, dan zal in het merendeel van de gevallen (van de kwijtscheldingsdoelgroep) de ontvangende partner een verzoek om (aanvullende) bijstand in moeten dienen. Vervolgens moet de bijstandsverstrekker (Sociale Dienst) dit weer verhalen bij degene die alimentatieplichtig is.

Betaalt de klant Alimentatie? De klant moet dan de uitspraak van de rechter opsturen, waaruit blijkt hoeveel alimentatie er per maand betaald moet worden. Bij de berekening van de betalingscapaciteit houden we rekening met dit bedrag. De klant moet wel aantonen dat de alimentatie ook daadwerkelijk betaald wordt. Dit moet dus op de bankafschriften zichtbaar zijn.

Dit voeren we in Key2Belastingen in bij Overige uitgaven:

Let op! Vul je een bedrag in bij overige uitgaven? Maak dan een aantekening van wat voor soort uitgaven het zijn in het kladblok van Key2belastingen.

Wat staat er in de Leidraad GBLT?

26.2.16. Uitgaven in verband met onderhoudsverplichtingen en kwijtschelding voor particulieren

Naast de alimentatieverplichtingen wordt bij de berekening van het netto besteedbaar inkomen de daadwerkelijk betaalde onderhoudsbijdrage - de bijdrage die een gemeente op grond van de PW van een ex-partner vordert in de kosten van bijstand - in mindering gebracht.

5. Aflossing op leningen, die zijn aangegaan voor belastingschulden

Bij de behandeling van een kwijtscheldingsverzoek houden we geen rekening met aflossingen op leningen. Een lening is normaal gesproken aangegaan voor consumptieve doeleinden (gewone schulden). Alleen als de lening gebruikt is om (in plaats van een betalingsregeling) een belastingschuld ineens mee af te lossen, wordt het maandelijkse bedrag aan aflossing (dus niet de rente) als uitgave aangemerkt. Dit komt vrijwel nooit voor.

Heeft de klant een lening afgesloten om een belastingschuld in één keer af te betalen? Het bedrag wat elke maand wordt afgelost om de lening af te betalen, nemen we dan mee als uitgaven. Niet de verschuldigde (en/of betaalde) rente! Het maandelijkse bedrag aan maandelijkse aflossing voeren we in Key2Belastingen in bij Overige uitgaven.

Let op! Vul je een bedrag in bij overige uitgaven? Maak dan een aantekening van wat voor soort uitgaven het zijn in het kladblok van Key2belastingen.

6. Kosten voor een kostganger

Een kostganger is iemand die bij een ander in huis leeft en voor “kost en inwoning” (eten en onderdak) betaalt. Het bedrag wat betaald wordt aan de klant (hoofdbewoner) zien wij als inkomen. Omdat er kosten aan het verzorgen van de kostganger verbonden zijn (eten, hogere energierekening en waterverbruik, etc.) heeft de wetgever bepaald dat er een vast bedrag van € 11,50 per dag aan kosten wordt gehanteerd.

Hoe beoordelen we dit?

Heeft de klant een kostganger in huis wonen? En is hier een schriftelijke overeenkomst van? Dan moet er rekening gehouden worden met de inkomsten (het bedrag wat de kostganger aan de klant betaalt) en de kosten die de kostganger met zich mee brengt. We gaan hierbij uit van €11,50 per dag keer 30 dagen. Het verschil hiertussen wordt als **inkomen** meegenomen.

7. Uitgaven aan kinderen

De overheid vindt het belangrijk dat iedereen zijn/haar kinderen gelijke mogelijkheden geeft om aan het normale sociaal-maatschappelijke verkeer deel te nemen. Iemand met een inkomen op bijstandsniveau kan de kosten om de kinderen te laten deelnemen aan bijvoorbeeld sporten niet zelf betalen. Daarom krijgen deze mensen het maximale bedrag aan kindgebonden budget. Hoe meer iemand verdient, hoe meer diegene uit zijn eigen inkomen aan de kinderen kan besteden. Het toegekende kindgebonden budget wordt dus lager naarmate het inkomen stijgt. Het gedeelte wat diegene zelf uit zijn eigen inkomen geacht wordt aan de kinderen te besteden, wordt daarom als bijzondere uitgave aangemerkt.

Waar vind je het?

Het bedrag aan ontvangen kindgebonden budget kan je van de beschikking van de Belastingdienst halen. Het jaarbedrag deel je door 12 maanden. De uitkomst is het bedrag wat elke maand ontvangen wordt. Als de klant door ons bij het Inlichtingenbureau is getoetst, kun je het jaarbedrag ook vinden in het retourbestand van Het Inlichtingenbureau.

Hoe reken je uit hoeveel recht er op kindgebonden budget is? Hiervoor kan je onderstaande schema gebruiken.

Basisbedrag kindgebonden budget	
1 kind	€ 1.220,00
2 kinderen	€ 2.326,00
3 kinderen	€ 3.327,00
Toeslagen	
extra per kind	€ 1001,00
12 t/m 15 jaar	€ 251,00
16 t/m 17 jaar	€ 447,00
Eenoudertoeslag	€ 3.285,00

Basisbedrag		plus
Toeslag 12 t/m 15 jaar		plus
Toeslag 16 & 17 jaar		plus
Toeslag zonder toeslagpartner		plus
Uitkomst		

De uitkomst delen we door 12 maanden. Het resultaat per maand nemen we mee als uitgave. In Key2belastingen voeren we dat op de volgende manier in:

Het bedrag wat de klant daadwerkelijk maandelijks ontvangt → Ontvangen kind geb. budget

Het bedrag waar de klant maandelijks aanspraak op kan maken → Aanspraak kind geb. budget

Bij de berekening van de betalingscapaciteit nemen dus we het verschil tussen de maximale aanspraak (wat krijgt iemand met een minimum inkomen) en daadwerkelijk ontvangen kindgebonden budget mee als uitgave. Dit komt op het volgende neer:

Recht op kindgebonden budget

Ontvangen kindgebonden budget minus

Uitgave levensonderhoud kinderen resultaat

Voor een uitgebreide werkinstructie over het invoeren van het kindgebonden budget in Key2Belastingen [KLIK HIER](#).

Wat staat er in de URIW1990: Artikel 15

1. Als uitgaven als bedoeld in artikel 14, eerste lid, worden in aanmerking genomen:

- a. betalingen op belastingschulden, met uitzondering van die genoemd in artikel 8, tweede lid, en betalingen op terugvorderingen van tegemoetkomingen als bedoeld in artikel 2, eerste lid, aanhef en onderdeel h, van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen;
- b. het bedrag van de voor rekening van de belastingschuldige komende nettowoonlasten tot maximaal het bedrag, genoemd in artikel 13, eerste lid, onderdeel a, van de Wet op de huurtoeslag, voorzover dit meer is dan het bedrag, genoemd in artikel 17, tweede lid, van die wet;
- c. de niet door de werkgever ingehouden premies ziektekostenverzekering, de premie voor een zorgverzekering als bedoeld in artikel 1, onderdeel d, van de Zorgverzekeringswet en de premie voor verzekering ingevolge de Wet langdurige zorg, verminderd met de normpremie, bedoeld in artikel 2 van de Wet op de zorgtoeslag, voor zover reeds begrepen in de

bijstandsnorm zoals die voor de belastingschuldige geldt ingevolge artikel 475d, eerste, tweede en vierde lid, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, en met de krachtens de Wet op de zorgtoeslag ontvangen zorgtoeslag;

- d. betaalde uitkeringen voor levensonderhoud ingevolge de artikelen 157, 158 of 404 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek;
- e. aflossingen op leningen voor zover die zijn aangewend voor de betaling van belastingschulden, met uitzondering van die genoemd in artikel 8, tweede lid;
- f. de met het houden van kostgangers verbonden kosten tot een totaal van € 11,50 per dag, met dien verstande dat bij de bepaling van het aantal dagen een volle maand op 30 dagen wordt gesteld;
- g. uitgaven voor het levensonderhoud van kinderen, vastgesteld op het verschil tussen het maximale bedrag waarop de belastingschuldige, zijn toetsingsinkomen buiten beschouwing latend, op grond van artikel 2 van de Wet op het kindgebonden budget aanspraak zou kunnen maken en het bedrag van de krachtens die wet te ontvangen kindgebonden budget.`

2. Aflossing op belastingschulden

Onder betalingen op belastingschulden wordt mede begrepen een betaling ter zake van premie voor de volksverzekeringen en ter zake van de inkomensafhankelijke bijdrage, bedoeld in artikel 41 van de Zorgverzekeringswet.

3. Netto woonlasten

Onder nettowoonlasten wordt verstaan: de op de belastingschuldige drukkende huurprijs, bedoeld in artikel 5, eerste lid, van de Wet op de huurtoeslag, dan wel hypotheekrente en erfpachtcanon ter zake van een door hem bewoonde woning voor zover deze hem voor gebruik ter beschikking staat, verminderd met de te ontvangen huurtoeslag, bedoeld in artikel 1, onderdeel e, van die wet, of met de te ontvangen woonkostentoeslag.

4. Kostendelersnorm

Indien de belastingschuldige zijn woning deelt met een of meer personen op wie de norm, bedoeld in artikel 22a van de Participatiewet, van toepassing is, worden de nettowoonlasten, bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, geacht gelijkelijk over ieder van deze personen te zijn verdeeld.

Artikel 16 De kosten van bestaan

[Wat wordt bedoeld met de “kosten van bestaan”?](#)

Met het begrip “kosten van bestaan” wordt in de wetgeving bedoeld: de minimale kosten voor levensonderhoud. Dit is een beschermingsmaatregel voor een schuldenaar: als er beslag gelegd wordt op het inkomen van iemand, van welk bedrag moet diegene dan alle normale uitgaven voor levensonderhoud kunnen doen. In Nederland is dit bedrag gekoppeld aan de bijstandsnorm. De minimale kosten voor levensonderhoud worden gesteld op 90% van de bijstandsnorm. Dat wil zeggen dat iemand met een bijstandsuitkering 10% ruimte heeft om “vrij te besteden”. Dit is niet voor niets zo bepaald. De gedachte hierachter is dat als iemand een bijstandsuitkering heeft (of een inkomen op bijstandsniveau), diegene nog steeds financieel geprikkeld moet kunnen worden om zijn verplichtingen na te komen. Daarom krijgt iedereen die 10% extra. Van die 10% moet gespaard kunnen worden (voor bijvoorbeeld de aanschaf van een kapotte wasmachine) of eventuele onverwachte andere kosten van worden betaald.

De kosten van bestaan in de kwijscheldingsregeling

De kwijscheldingsregeling stelt de kosten van bestaan (de kwijscheldingsnorm) op 90% van de bijstandsnorm. Dit betekent dat er vanuit wordt gegaan dat iemand met een inkomen op bijstandsniveau ook gewoon belasting moet betalen. Gemeenten en waterschappen hebben de mogelijkheid om deze norm te verruimen, zodat iemand met een laag inkomen eerder voor kwijschelding in aanmerking komt. Er is wel een grens aan het mogen verruimen verbonden: gemeenten en waterschappen mogen de kwijscheldingsnorm:

1. voor mensen tot de pensioengerechtigde leeftijd verruimen tot maximaal 100% van de bijstandsnorm;
2. voor mensen vanaf de pensioengerechtigde leeftijd verruimen tot maximaal 100% van de netto AOW-norm.

Verruimen mag. Het moet niet. We zien dan ook dat gemeenten en waterschappen hier verschillende keuzes in maken.

Welke normen worden binnen GBLT gehanteerd?

De gemeenten en waterschappen die deelnemen aan GBLT hebben de eerste norm allemaal verruimd naar 100 procent van de bijstandsnorm. Een aantal gemeenten hebben de kwijscheldingsnorm voor pensioengerechtigden nog verder verruimd naar 100% van de voor deze personen geldende netto AOW-norm.

Voor een overzicht van alle normbedragen [KLIK HIER](#).

Kostendelers

Deelt iemand een woning met één of meer volwassenen? Dan is dit van invloed op de hoogte van de bijstandsnorm. Dit noemen we de kostendelersnorm.

De kostendelersnorm houdt in dat de hoogte van de bijstandsuitkering (en dus de kwijscheldingsnorm) afhangt van de samenstelling van het huishouden. Hoe meer personen van 21 jaar of ouder – met of zonder een eigen inkomen – bij de klant in huis wonen, hoe lager de kwijscheldingsnorm wordt. Het maakt niet uit hoe hoog het inkomen van de medebewoners is. De reden voor het invoeren van de kostendelersnorm is dat de woonkosten gedeeld kunnen worden met meerdere personen.

De kostendelersnorm geldt niet als de medebewoners personen onder 21 jaar zijn, of als zij studeren. Het maakt niet uit of het kinderen van de klant zijn of niet.

[KLIK HIER](#) voor een uitgebreide werkinstructie met betrekking tot de kostendelersnorm.

De klant is ter verzorging opgenomen in een verpleeghuis

Als de klant in een verzorgings- of verpleeghuis is opgenomen wordt een afwijkende kwijscheldingsnorm gehanteerd. De bedoeling is dat kosten die voor de opname en verpleging gemaakt moeten worden, ook worden vrijgesteld. De uitkomst van de aangepaste norm zou dus hoger moeten zijn dan de kwijscheldingsnorm die je normaal gesproken zou gebruiken. Komt er een lagere norm uit, hanteer dan gewoon de normale kwijscheldingsnorm.

De kwijscheldingsnorm wordt als volgt bepaald: we nemen 2/3 van de kwijscheldingsnorm die van toepassing is en tellen daar de kosten voor de verpleging of verzorging bij op.

Artikel 23 van de Participatiewet zegt het volgende:

1 Bij een verblijf in een inrichting is de norm per kalendermaand, indien het betreft:

- a. een alleenstaande of een alleenstaande ouder: € 340,53;
- b. gehuwden: € 529,67.

2 Het bedrag van de norm, bedoeld in het eerste lid, wordt verhoogd met:

- a. voor een alleenstaande of een alleenstaande ouder € 34,00;
- b. voor gehuwden € 76,00.

3 Indien een van de gehuwden in een inrichting verblijft, is de norm de som van de normen die voor ieder van hen als alleenstaande of alleenstaande ouder zouden gelden.

Voorbeeld aangepaste norm gehuwden waarvan er één in een verzorgingstehuis verblijft:
Als kwijscheldingsnorm neem je $2/3 \times € 340,53 = € 227,02 + € 34,00 = € 261,02$ + de kosten voor verzorging / verpleging.

Let op! Maak hiervan ook een aantekening in het kladblok van Key2Belastingen.

De klant woont hier alleen maar heeft een gezin in het buitenland

De wet houdt geen rekening met deze situatie. Omdat het toch regelmatig voorkomt dat de klant hier woont en zijn gezin in het buitenland met het hier verdiende geld onderhoudt (vaak: gastarbeiders), is in de Leidraad Invordering een aparte beleidsregel opgenomen. Deze beleidsregel houdt in dat ondanks dat de klant alleen woont, toch de kwijscheldingsnorm voor echtgenoten/samenwonenden wordt gehanteerd. Op deze manier wordt rekening gehouden met het feit dat de kosten voor levensonderhoud niet voor één persoon, maar voor meer personen geldt.

Hoewel het moeilijk te controleren is, moet toch gevraagd worden naar de situatie van het gezin in het buitenland: heeft de partner in het buitenland zelf inkomen? Is er sprake van vermogen (bijvoorbeeld een eigen woning) in het buitenland? Als het antwoord hierop "Ja" is, moeten deze gegevens bij de beoordeling van het verzoek worden meegewogen.

Let op! Maak hiervan ook een aantekening in het kladblok van Key2Belastingen.

Wat staat er in de URIW1990: Artikel 16

1. De kosten van bestaan, bedoeld in artikel 13, eerste lid, bedragen voor een belastingschuldige die wordt aangemerkt als:
 - a. een echtgenoot als bedoeld in artikel 3 van de Participatiewet: 90 percent van de bijstandsnorm, bedoeld in artikel 21, onderdeel b, van die wet;
 - b. een alleenstaande of een alleenstaande ouder als bedoeld in artikel 4, eerste lid, onderdeel a, onderscheidenlijk onderdeel b, van de Participatiewet: 90 percent van de bijstandsnorm, bedoeld in artikel 21, onderdeel a, van die wet.
2. De kosten van bestaan, bedoeld in artikel 13, eerste lid, bedragen, in afwijking van het eerste lid, voor een belastingschuldige die wordt aangemerkt als:
 - a. een echtgenoot als bedoeld in artikel 3 van de Participatiewet, die, afgezien van zijn echtgenoot, niet met een of meer andere personen op wie de kostendelersnorm, bedoeld in artikel 22a van die wet, van toepassing is, in dezelfde woning zijn hoofdverblijf heeft en:
 - 1°. die tezamen met zijn echtgenoot de pensioengerechtigde leeftijd, bedoeld in artikel 7a, eerste lid, van de Algemene Ouderdomswet, heeft bereikt: 90 percent van de norm, bedoeld in artikel 22, onderdeel b, van de Participatiewet;
 - 2°. die alleen of waarvan de echtgenoot de pensioengerechtigde leeftijd, bedoeld in artikel

7a, eerste lid, van de Algemene Ouderdomswet, heeft bereikt: 90 percent van de norm, bedoeld in artikel 22, onderdeel c, van de Participatiewet;

- b. een echtgenoot als bedoeld in artikel 3 van de Participatiewet, die zijn woning deelt met zijn echtgenoot en met een of meer andere personen op wie de norm, bedoeld in artikel 22a van die wet, van toepassing is: 90 percent van de som van de norm, bedoeld in artikel 22a, eerste lid, van die wet, die voor ieder van de echtgenoten afzonderlijk geldt;
- c. een alleenstaande of een alleenstaande ouder als bedoeld in artikel 4, eerste lid, onderdeel a, onderscheidenlijk onderdeel b, van de Participatiewet, die niet met een of meer personen op wie de norm, bedoeld in artikel 22a van die wet, van toepassing is, in dezelfde woning zijn hoofdverblijf heeft en die de pensioengerechtigde leeftijd, bedoeld in artikel 7a, eerste lid, van de Algemene Ouderdomswet, heeft bereikt: 90 percent van de norm, bedoeld in artikel 22, onderdeel a, van de Participatiewet;
- d. een alleenstaande of een alleenstaande ouder als bedoeld in artikel 4, eerste lid, onderdeel a, onderscheidenlijk onderdeel b, van de Participatiewet, die zijn woning deelt met een of meer personen op wie de norm, bedoeld in artikel 22a van die wet, van toepassing is: 90 percent van de norm, bedoeld in artikel 22a, eerste lid, van die wet.

3. De kosten van bestaan, bedoeld in artikel 13, eerste lid, worden verhoogd:

- a. als de belastingschuldige en zijn echtgenoot, bedoeld in artikel 3 van de Participatiewet, de pensioengerechtigde leeftijd, bedoeld in artikel 7a, eerste lid, van de Algemene Ouderdomswet, hebben bereikt: met € 23,04;
- b. als de belastingschuldige of zijn echtgenoot, bedoeld in artikel 3 van de Participatiewet, de pensioengerechtigde leeftijd, bedoeld in artikel 7a, eerste lid, van de Algemene Ouderdomswet, heeft bereikt: met € 11,52.

4. De kosten van bestaan van een klant in een verzorgingstehuis

De kosten van bestaan, bedoeld in artikel 13, eerste lid, bedragen, in afwijking van de vorige leden, voor de belastingschuldige die ter verzorging of verpleging in een daartoe bestemde inrichting is opgenomen: de prijs die is verschuldigd voor verzorging dan wel verpleging, verhoogd met twee derden van de op hem van toepassing zijnde bijstandsnorm, genoemd in artikel 23 van de Participatiewet.

Wat staat er in de Leidraad GBLT (gezin in buitenland)?

26.2.20. Onderhoud gezinsleden in het buitenland

De hier te lande alleenwonende gehuwde belastingschuldige die zijn in het buitenland verblijvende echtgenote en/of kinderen daadwerkelijk onderhoudt, wordt voor de berekening van de betalingscapaciteit niet als een alleenstaande aangemerkt. Uitgegaan wordt van het normbedrag voor echtgenoten in de zin van artikel 3 Pw. Als huur wordt de hier te lande betaalde huur in aanmerking genomen. Door toepassing van het normbedrag voor echtgenoten in de zin van artikel 3 Pw, wordt in het kwijtscheldingsbeleid op forfaitaire wijze rekening gehouden met de bedragen die de buitenlandse werknemer aan zijn bloed- of aanverwanten overmaakt voor de kosten van levensonderhoud. Met de werkelijke bedragen die de buitenlandse belastingschuldige overmaakt, wordt geen rekening gehouden.

Artikel 18 Wanneer überhaupt geen kwijtschelding?

In artikel 8 is een aantal situaties benoemd wanneer er überhaupt geen kwijtschelding wordt verleend. In artikel 18 zijn nog drie, minder vaak voorkomende, situaties benoemd wanneer ook geen kwijtschelding wordt verleend. Dit zijn de volgende situaties:

1. Er is nu sprake van wisselende inkomsten. Wij verwachten dat er binnen twee jaar een hoger inkomen is waaruit de belastingaanslag kan worden betaald;
2. Wij verwachten dat er binnen één jaar een verbetering in de financiële situatie komt;
3. Binnen één jaar zal een belastingteruggaaf door de Belastingdienst worden uitgekeerd.

In het artikel is beschreven dat er een verwachting moet zijn als je het verzoek op deze gronden wilt afwijzen. Dat betekent dat je het moet kunnen aantonen, of kunt onderbouwen. Hier zal voor GBLT nooit sprake van zijn. De Belastingdienst, waar de kwijtscheldingsregeling voor geschreven is, zal van de derde genoemde situatie wel kennis kunnen hebben. De andere twee genoemde situaties zijn puur “glazen bol” voorspellingen. Alleen als je weet dat iemand binnenkort een erfenis ontvangt of een baan aangeboden heeft gekregen en binnen afzienbare tijd dus een hoger inkomen verwacht, kun je hier rekening mee houden. Hier zal normaal gesproken geen sprake van zijn.

Wat staat er in de URIW1990: Artikel 18

Geen kwijtschelding wordt verleend ten belope van het bedrag van de te betalen belasting waarop het verzoek betrekking heeft waarvan aannemelijk is dat dit bedrag kan worden voldaan omdat:

- a. binnen twee jaren na het verzoek als gevolg van sterk wisselende inkomens een hoger inkomen is te verwachten; of
- b. binnen een jaar na het verzoek een verbetering in de financiële omstandigheden is te verwachten; of
- c. binnen een jaar na het verzoek een belastingteruggaaf, anders dan de voorlopige teruggaaf, bedoeld in artikel 14, tweede lid, kan worden verwacht.

Wat staat er in de leidraad GBLT?

26.2.9. Wanneer wordt geen kwijtschelding verleend

Laatste alinea

Ook wordt geen kwijtschelding verleend voor het bedrag van de te betalen belasting waarop het verzoek betrekking heeft als aannemelijk is dat dit bedrag kan worden voldaan omdat:

- binnen twee jaren na het verzoek als gevolg van sterk wisselende inkomens een hoger inkomen is te verwachten;
- binnen een jaar na indiening van het verzoek een verbetering is te verwachten in de financiële omstandigheden;
- binnen een jaar na het verzoek een belastingteruggaaf, anders dan de voorlopige teruggaaf, bedoeld in artikel 14, tweede lid, van de regeling kan worden verwacht. De vraag of buitengewoon bezwaar bestaat de verschuldigde belasting te betalen, kan immers slechts betrekking hebben op een per saldo verschuldigd bedrag. Alleen voor dat saldo moeten de aanwezige financiële middelen worden aangesproken. Dit houdt in dat geen kwijtschelding kan worden verleend als de belastingaanslag binnen een jaar door middel van verrekening kan worden aangezuiverd.

Artikel 19 Voorhuwelijkse schulden

Het komt voor dat de klant een verzoek om kwijtschelding indient voor een belastingaanslag die betrekking heeft op de periode dat hij nog niet met zijn huidige partner op hetzelfde adres woonachtig was. Dit artikel geeft aan dat zowel het vermogen als inkomen van de (nieuwe) partner dan buiten beschouwing wordt gelaten. Je doet dus alsof de klant een alleenstaande is.

Bij artikel 15 is beschreven dat de woonlasten dan niet volledig worden toegerekend als uitgave van de klant. In deze situatie worden de netto woonlasten gedeeld.

In praktijk zal je deze situatie alleen in de beroepsfase tegenkomen, als de klant zelf aangeeft dat deze situatie van toepassing is.

Let op! Maak hier altijd een aantekening van in het kladblok van Key2Belastingen.

Wat staat er in de URIW1990: Artikel 19

Het vermogen en de betalingscapaciteit van zijn echtgenoot, bedoeld in artikel 3 van de Participatiewet, wordt buiten beschouwing gelaten voor zover een door de belastingschuldige gedaan verzoek om kwijtschelding betrekking heeft op belastingschulden die zijn ontstaan voor de aanvang van de gezamenlijke huishouding.

Wat staat er in de Leidraad GBLT?

26.2.15. Woonlasten en kwijtschelding van belasting van voorhuwelijkse belastingschulden

Als het verzoek om kwijtschelding wordt gedaan voor belastingschulden die zijn ontstaan voor de aanvang van de huwelijkse periode, dan wel de gezamenlijke huishouding in de zin van artikel 3 PW (zie artikel 26.2.10 van de leidraad), worden de woonlasten in aanmerking genomen tot ten hoogste 50% van het bedrag dat de uitkomst is van de berekening op grond van artikel 15, eerste lid, onderdeel b, van de regeling.

Afdeling 3. Kwijtschelding van rijksbelastingen in de zakelijke sfeer

De volgende artikelen hebben betrekking op de situatie dat de klant een natuurlijk persoon is die een bedrijf of zelfstandig een beroep uitoefent.

Artikel 21 Ondernemers: alleen kwijtschelding na een geheel crediteurenakkoord

De kwijtscheldingsregeling waarbij bekeken wordt of er sprake is van vermogen of betalingscapaciteit, is niet van toepassing op ondernemers. Als deze regeling wel van toepassing zou zijn, dan zou dit betekenen dat de ondernemer die kwijtschelding krijgt, in een gunstigere positie komt dan de ondernemer die geen kwijtschelding krijgt. Dit heeft gevolgen voor de onderlinge concurrentieverhoudingen. Daarom is in dit artikel opgenomen dat er alleen maar kwijtschelding wordt verleend, als er meerdere schuldeisers zijn en al deze schuldeisers akkoord gaan met betaling van een gedeelte van de openstaande schuld. Alleen als er een akkoord is met alle schuldeisers, wordt ook akkoord gegaan met een percentage-aanbod voor de belastingschuld. Is dit gedeelte betaald, dan wordt het restant kwijtgescholden.

Gemeenten en waterschappen hebben sinds 2011 toch de mogelijkheid gekregen om deze kleine zelfstandigen (zzp-ers / freelancers) hetzelfde te behandelen als particulieren (klanten met een baan of uitkering). Deze mogelijkheid wordt bij artikel 28 verder toegelicht.

Wat staat er in de URIW1990: Artikel 21

Kwijtschelding wordt uitsluitend verleend indien dit geschiedt in het kader van een akkoord met alle schuldeisers en er geen redelijke mogelijkheid aanwezig is om een derde aansprakelijk te stellen.

Artikel 22 Extra voorwaarden voor kwijtschelding aan kleine zelfstandigen

Dit artikel geeft aan dat er niet zomaar akkoord wordt gegaan met een percentage-aanbod. De volgende voorwaarden zijn ook nog van toepassing:

Er wordt alleen akkoord gegaan met kwijtschelding van het restant onder de volgende voorwaarden:

- er wordt ten minste een dubbel percentage aangeboden ten opzichte van andere schuldeisers;
- los van het dubbele percentage moet het aangeboden bedrag “substantieel” zijn (bij een schuld van bijvoorbeeld € 500,- wordt niet akkoord gegaan met betaling van € 5,- ook al is dit de uitkomst van het dubbele percentage);
- als beslag gelegd zou worden en er vindt een verkoop plaats, dan zou het resultaat hiervan minimaal hetzelfde bedrag opleveren als het aanbod wat wordt gedaan.
- GBLT wordt niet achtergesteld ten opzichte van concurrente schuldeisers: wij krijgen minimaal hetzelfde percentage en worden niet later betaald dan andere schuldeisers;
- nieuwe aanslagen die worden opgelegd worden gewoon op tijd betaald;
- het resultaat van het percentage-aanbod moet tot gevolg hebben dat de klant op een gezonde manier zijn onderneming kan voortzetten (het is niet de bedoeling dat de schulden “goedkoop” worden afgekocht en de klant dan met zijn bedrijf stopt).

Wat staat er in de URIW1990: Artikel 22

Medewerking van de ontvanger aan een akkoord geschiedt slechts indien:

a. het te ontvangen deel van de belastingschuld:

1°. ten minste het dubbele percentage bedraagt van hetgeen aan concurrente schuldeisers op hun vorderingen zal worden uitgekeerd;

2°. een substantiële omvang heeft, zowel absoluut als in relatie tot de totale belastingschuld;

3°. van ten minste dezelfde omvang is als kan worden verkregen door middel van executiemaatregelen;

b. de ontvanger noch in uitkeringspercentage noch in tempo van betaling wordt achtergesteld bij gelijkbevoorrechte schuldeisers;

c. fiscale verplichtingen die opkomen tijdens de behandeling van het verzoek om kwijtschelding tijdig en volledig worden nagekomen;

d. bij voortzetting van het bedrijf of zelfstandig beroep van de belastingschuldige na de totstandkoming van het akkoord reële vooruitzichten aanwezig zijn voor de voortzetting van de onderneming.

Wat staat er in de Leidraad GBLT?

26.3.1. Kwijtschelding voor ondernemers bij een saneringsakkoord

Kwijtschelding voor ondernemers vindt alleen plaats bij een saneringsakkoord tussen de schuldenaar en alle schuldeisers tot gedeeltelijke betaling van de schuld tegen finale kwijting.

Deze kwijtschelding komt pas aan de orde nadat alle gestelde zekerheden zijn uitgewonnen.

Ook als er geen andere schuldeisers zijn of alleen speciale crediteuren als bedoeld in artikel 26.3.8 van deze leidraad kan de ontvanger kwijtschelding verlenen. De ontvanger zal bij dergelijke saneringsverzoeken de volgende aspecten meewegen in de beoordeling van het verzoek:

1. Kan de belastingschuldige een verwijt worden gemaakt ter zake van het onbetaald blijven van de belastingschulden (zie artikel 8 van de regeling en artikel 26.1.9 van deze leidraad)?
2. Is er sprake van een situatie waarin de belastingschuldige de ontvanger als enig schuldeiser heeft overgelaten door de andere schuldeisers bij voorrang te voldoen (zie artikel 26.3.5 van deze leidraad)?

De voorwaarden van artikel 22 van de regeling voor medewerking van de ontvanger aan een saneringsakkoord zijn voor zover mogelijk van overeenkomstige toepassing.

Afdeling 4. Kwijtschelding na staking bedrijf of zelfstandige beroepsuitoefening

Artikel 23 Een ex-ondernemer wordt behandeld als particulier

Op het moment dat de klant geen ondernemer meer is, is uitgeschreven bij de Kamer van Koophandel (Handelsregister) en op dit moment looninkomsten of een (bijstands)uitkering heeft (niet een bbz-uitkering), dan behandelen we deze klant hetzelfde als een “normale” particulier. Ook als de belastingschuld betrekking heeft op de periode dat hij nog wel ondernemer was.

Stel dat blijkt dat er nog bedrijfsvermogen is, terwijl de bedrijfsuitoefening al wel is gestaakt, dan wordt de klant toch als ondernemer behandeld.

Wat staat er in de URIW1990: Artikel 23

Indien een natuurlijk persoon zijn bedrijf of zelfstandige beroepsuitoefening heeft gestaakt en aannemelijk is dat die belastingschuldige in de toekomst geen bedrijf of niet zelfstandig een beroep meer zal uitoefenen, wordt kwijtschelding van de belastingen, bedoeld in artikel 20, verleend overeenkomstig het bepaalde in afdeling 2.

Wat staat er in de Leidraad GBLT?

26.1.10. Begrip 'ex-ondernemer' en kwijtschelding

Als een ex-ondernemer om kwijtschelding vraagt, past de ontvanger het kwijtscheldingsbeleid voor particulieren toe.

Er is geen sprake van een ex-ondernemer als (een deel van) het bedrijfsvermogen nog aanwezig is. In dat geval zal het verzoek om kwijtschelding moeten worden behandeld overeenkomstig het bepaalde in artikel 26.3 van de leidraad. Het nog aanwezige bedrijfsvermogen zal geheel moeten worden gebruikt ter aflossing van de openstaande (zakelijke) belastingaanslagen.

Let op: in de Leidraad GBLT zijn nog meer artikelen over deze situatie opgenomen. Omdat kwijtschelding voor ondernemers onder voorwaarde van een crediteurenakkoord bij GBLT nooit voorkomt, zijn deze bepalingen niet in dit handboek opgenomen.

Afdeling 5. Beroep

De klant is het niet eens met ons besluit. De volgende twee artikelen beschrijven

Artikel 24 Hoe en wanneer beroep instellen?

Als de klant het niet eens is met de (gedeeltelijke) afwijzing van zijn kwijtscheldingsverzoek, kan hij binnen 10 dagen een gemotiveerd beroepschrift indienen bij het dagelijks bestuur van GBLT. In het beroepschrift moet wel duidelijk beschreven worden waarom de klant het niet eens is met de (gedeeltelijke) afwijzing.

Is het beroepschrift niet voldoende gemotiveerd of zitten er niet genoeg bewijsstukken bij? Dan vragen wij de gegevens één keer op. Wordt er niet of niet voldoende op ons verzoek gereageerd? Dan wordt het beroepschrift afgewezen. De oorspronkelijk afwijsggrond blijft gehandhaafd.

Wordt er pas na 10 dagen beroep ingediend? Dan nemen wij het beroep toch gewoon in

behandeling.

Let op: Heeft de klant de belastingaanslag inmiddels betaald en zit er meer dan 6 maanden tussen de betaling en de indiening van het beroepschrift? Dan wijzen wij het beroep af.

Wat staat er in de URIW1990: Artikel 24

Indien de belastingschuldige zich niet kan verenigen met de beschikking, bedoeld in artikel 7, eerste lid, kan hij binnen tien dagen na dagtekening van de kennisgeving waarmee de beschikking is bekendgemaakt, een beroepschrift richten tot de directeur onder vermelding van de gronden van het beroep. Het beroepschrift wordt ingediend bij de ontvanger.

Wat staat er in de Leidraad GBLT?

LI GBLT Artikel 26.4.1. Administratief beroep tegen de afwijzing van een verzoek om kwijtschelding

Als de belastingschuldige zich niet kan verenigen met de beschikking van de ontvanger op het verzoek om kwijtschelding, kan hij een gemotiveerd beroepschrift richten tot het dagelijks bestuur van GBLT. Indien de afwijsggrond op het verzoek is geweest dat de auto de waarde van € 2.269,00 te boven gaat en belastingschuldige op deze afwijsggrond een beroepschrift in dient, dan dient belastingschuldige bij zijn beroepschrift een erkend taxatierapport van een BOVAG-lid bij te voegen. Het beroepschrift wordt ingediend bij de ontvanger. In verband met het aan het dagelijks bestuur van GBLT uit te brengen advies zendt de ontvanger zo nodig opnieuw een verzoekformulier aan de belastingschuldige toe.

Als de belastingschuldige het nader toegezonden verzoekformulier niet terugzendt, stelt de ontvanger hem in de gelegenheid dit alsnog te doen. Als de belastingschuldige hieraan geen gevolg geeft, stelt de ontvanger het dagelijks bestuur van GBLT daarvan in kennis. De ontvanger adviseert het dagelijks bestuur van GBLT dan om niet aan het beroepschrift tegemoet te komen.

LI GBLT Artikel 26.4.6. Invordering na administratief beroep en herhaald verzoek om kwijtschelding

Als een verzoek om kwijtschelding wordt afgewezen, wordt de invordering niet eerder voortgezet dan nadat tien dagen zijn verstreken. Artikel 9 van de regeling is van overeenkomstige toepassing. Als binnen de termijn van tien dagen een beroepschrift wordt ingediend, dan wordt gedurende de behandeling van dit beroepschrift ook gehandeld overeenkomstig artikel 9 van de regeling.

Indiening van het beroepschrift na de termijn van tien dagen leidt tot niet-ontvankelijkheid. Dit neemt echter niet weg dat - als het belang van de invordering zich daartegen niet verzet - van het dagelijks bestuur van GBLT mag worden verwacht dat het alsnog ambtshalve de grieven die in het beroepschrift zijn aangedragen op hun waarde beoordeelt. Ook in dat geval wordt gehandeld overeenkomstig artikel 9 van de regeling.

Of het belang van de invordering zich tegen ambtshalve behandeling verzet, hangt af van de omstandigheden. Hiervan is echter in ieder geval sprake als inmiddels onherroepelijke invorderingsmaatregelen zijn genomen.

Artikel 25 Door wie en hoe wordt op het beroep beslist

De directeur (bij GBLT: het dagelijks bestuur) neemt formeel de beslissing. Het beroep wordt wel gewoon door team kwijtschelding behandeld. Let op dat als je zelf het verzoek hebt behandeld, je niet ook zelf het beroep behandelt!

De uitspraak op het beroep moet schriftelijk (brief) gebeuren.

Is de klant het na de uitspraak nog steeds niet eens met onze beslissing? Dan geeft de wet geen mogelijkheden om nog verder in beroep te gaan. De enige mogelijkheid die de klant dan nog heeft, is om bij de Nationale ombudsman een klacht in te dienen. Deze instantie gaat dan bekijken of GBLT de wet wel goed heeft toegepast.

(Deze werkwijze wordt waarschijnlijk vanaf 2023 in de wet veranderd. De werkwijze zal dan als volgt worden: verzoek om kwijtschelding → bezwaar tegen uitspraak → beroep bij de rechtbank → ...)

Wat staat er in de URIW1990: Artikel 25

1. De directeur beslist op het beroep bij uitspraak.
2. Indien de directeur geheel of gedeeltelijk aan het beroep van de belastingschuldige tegemoetkomt, stelt hij bij die uitspraak het bedrag van de kwijtschelding vast.
3. De directeur maakt de uitspraak aan de belastingschuldige bekend door uitreiking of toezending van een gedagtekende kennisgeving terzake.

Bijzonderheden in de beroepsfase

In de Leidraad GBLT zijn nog een paar aanvullende bepalingen opgenomen. Hierin wordt beschreven hoe wordt omgegaan met een paar specifieke situaties.

Niet eens met waarde auto

Het verzoek is afgewezen omdat de auto van belastingschuldige volgens GBLT meer waard is dan € 2.269,-. Als de klant het hier niet mee eens is, moet hij de (lagere) waarde aantonen met een taxatierapport van een BOVAG-erkende autohandelaar.

Oude caravan of aanhanger op naam, waarvan de klant aangeeft deze (al lang) niet meer in bezit te hebben

Het verzoek is afgewezen vanwege het bezit van een (oude) caravan of aanhangwagen. In de beroepsfase komt het soms voor dat de klant aangeeft dat ze de caravan/aanhangwagen al jaren niet meer hebben. Deze registratie gaat niet altijd goed bij het RDW, waardoor het kenteken toch op naam blijft staan.

Laat in deze situatie de klant wel zoveel mogelijk bewijs aanleveren dat de caravan/aanhangwagen niet meer in bezit is. Zonder bewijs kunnen wij dit niet doen.

In deze situatie kan je de klant onder voorwaarden kwijtschelding verlenen. De caravan/aanhangwagen stel je dan éénmalig vrij. We hebben hier een apart tekstblok voor. Hier staat duidelijk in dat het éénmalig is. Staat bij een volgende kwijtscheldingsaanvraag het kenteken nog steeds op naam? Dan wordt het verzoek afgewezen.

Wat staat er in de Leidraad GBLT?

LI GBLT Artikel 26.4.1. Administratief beroep tegen de afwijzing van een verzoek om kwijtschelding

Als de belastingschuldige zich niet kan verenigen met de beschikking van de ontvanger op het verzoek om kwijtschelding, kan hij een gemotiveerd beroepschrift richten tot het dagelijks bestuur van GBLT. Indien de afwijsggrond op het verzoek is geweest dat de auto de waarde van € 2.269,00 te boven gaat en belastingschuldige op deze afwijsggrond een beroepschrift in dient, dan dient belastingschuldige bij zijn beroepschrift een erkend taxatierapport van een BOVAG-lid bij te voegen. Het beroepschrift wordt ingediend bij de ontvanger. In verband met het aan het dagelijks bestuur van GBLT uit te brengen advies zendt de ontvanger zo nodig opnieuw een verzoekformulier aan de belastingschuldige toe.

Als de belastingschuldige het nader toegezonden verzoekformulier niet terugzendt, stelt de ontvanger hem in de gelegenheid dit alsnog te doen. Als de belastingschuldige hieraan geen gevolg

geeft, stelt de ontvanger het dagelijks bestuur van GBLT daarvan in kennis. De ontvanger adviseert het dagelijks bestuur van GBLT dan om niet aan het beroepschrift tegemoet te komen.

Na de uitspraak daalt het inkomen van de klant

Bij de beoordeling van het verzoek om kwijtschelding, wordt een berekening van de betalingscapaciteit gemaakt. Deze berekening is gericht op de te verwachten inkomsten en uitgaven over een periode van 12 maanden in de toekomst. Omdat we niet in de toekomst kunnen kijken, wordt het meest recente inkomen gehanteerd. Maar wat als de klant zijn baan kwijtraakt of (door omstandigheden) parttime gaat werken? Dan is die berekening (verwachting van inkomsten) achteraf gezien niet correct.

In deze situatie kan de klant een zogenaamd herhaald verzoek om kwijtschelding indienen. De eerdere berekening was op basis van de toen bekende informatie niet fout, maar blijkt achteraf onjuist. Met de nieuwe gegevens wordt dan een herberekening gemaakt. De eerste maanden wordt het eerder bekende inkomen gehanteerd en vanaf het moment van het lagere inkomen wordt voor de resterende maanden met het lagere inkomen gerekend.

Wat staat er in de Leidraad GBLT?

LI GBLT Artikel 26.4.2. Herhaald verzoek om kwijtschelding

De ontvanger merkt een herhaald verzoek om kwijtschelding aan als een beroepschrift dat gericht is aan het dagelijks bestuur van GBLT. Als de ontvanger zelf aanleiding ziet om een gunstigere beslissing te nemen dan in zijn eerdere beschikking, handelt hij het herhaalde verzoek zelf af.

De ontvanger behandelt een herhaald verzoek om kwijtschelding als een eerste verzoek als het verzoek is afgewezen als gevolg van een duidelijke, ambtelijke fout.

In deze gevallen kan de belastingschuldige na de beslissing van de ontvanger een beroepschrift indienen bij het dagelijks bestuur van GBLT.

LI GBLT Artikel 26.4.4. Gegevens en normen eerste verzoek om kwijtschelding

Bij de behandeling van het beroepschrift of het herhaalde verzoek om kwijtschelding zijn de gegevens en normen van belang die van toepassing waren bij de beoordeling van het eerste verzoek. Wanneer echter blijkt dat het inkomen van de belastingschuldige ten opzichte van het eerste verzoek zodanig is gedaald dat de betalingscapaciteit destijds in belangrijke mate tot een te hoog bedrag is vastgesteld, vindt een herberekening plaats. Ook wijzigingen in de aanspraak inzake huurtoeslag en zorgtoeslag kunnen leiden tot een herberekening. Een herberekening vindt niet plaats bij wijzigingen in de kosten van bestaan.

Waarom gaat de klant in beroep?

In artikel 24 van de URIW1990 staat dat de klant de “gronden van het beroep” moet noemen. Ofwel: hij moet aangeven waarom hij het niet met de uitspraak eens is. Als uit het ingediende beroep niet duidelijk blijkt waarom de klant het niet met onze uitspraak eens is, dan wordt de klant gevaagd om dit alsnog aan te geven. Het zou kunnen dat een onjuist inkomen of vermogen is gehanteerd. Om met de correcte gegevens rekening te houden hebben we dan wel bewijsstukken hiervan nodig.

Wordt geen nadere verklaring gegeven, dan wordt de eerdere beslissing nog wel op juistheid gecontroleerd (misschien is er een fout in de berekening gemaakt). Als er geen fouten zijn geconstateerd wordt het beroep afgewezen.

Wat staat er in de Leidraad GBLT?

LI GBLT Artikel 26.4.3. Beroepsfase kwijtschelding

Als uit het beroepschrift niet duidelijk blijkt waarop het beroep is gebaseerd, verzoekt de ontvanger de belastingschuldige het beroepschrift binnen een redelijke termijn (14 dagen) (nader) te motiveren. De ontvanger wijst daarbij op een mogelijke niet-ontvankelijkverklaring bij het niet voldoen aan deze motiveringsplicht.

Artikel 28 Keuzemogelijkheid kwijtschelding voor ondernemers

De wet geeft aan dat kwijtschelding aan ondernemers (natuurlijke personen die een bedrijf of zelfstandig beroep uitoefenen, zoals zzp-ers en freelancers) in principe alleen maar kan als er een crediteurenakkoord wordt aangeboden. Dit staat beschreven in artikel 21 en 22 van de URIW1990.

Artikel 28 geeft aan dat gemeenten en waterschappen mogen kiezen voor een andere behandeling van een verzoek om kwijtschelding door deze categorie: behandel deze ondernemer hetzelfde als een particulier. Dus: maak geen onderscheid of de klant inkomen uit loondienst heeft of dat hij zijn inkomen haalt uit zelf gegenereerde inkomsten. De wet geeft niet aan hoe je dit precies moet doen.

Als de gemeente of het waterschap gebruik wil maken van de mogelijkheid om deze ondernemers hetzelfde te behandelen, moet hier eerst door het bestuur (gemeenteraad of algemeen bestuur van het waterschap) een besluit over worden genomen.

Welke deelnemers van GBLT verlenen kwijtschelding aan ondernemers?

Wel kwijtschelding:

Belastingaanslagen gemeentelijke belastingen van alle gemeentelijke deelnemers van GBLT: de gemeenten Zwolle, Leusden, Nijkerk, Bunschoten, Dronten en Dalfsen.

Geen kwijtschelding:

Waterschapsbelastingen en gemeentelijke belastingen van andere gemeenten.

Wijs je af op grond van het feit dat de klant ondernemer is? Maak dan een aantekening in het kladblok van Key2Belastingen. Vermeld hierbij ook het KvK-nummer. Het kwijtscheldingsverzoek wijs je af met afwijscodes OND.

Hoe behandelen we het verzoek van een zelfstandig ondernemer?

Eerst moet bepaald worden of er sprake is van een ondernemer. Aanwijspunten zijn onder andere een zakelijke bankrekening, inschrijving Kamer van Koophandel (te zien in DDS), BBZ uitkering, betalingen/ontvangsten BTW, de mededeling van de klant zelf dat deze ondernemer is. Het komt er op neer dat als de klant zelf verantwoordelijk is voor het afdragen van Inkomstenbelasting en Zorgverzekeringswet, wij de klant als ondernemer zien.

Heeft de ondernemer teveel vermogen?

Is het een ondernemer? GBLT kijkt eerst of er een directe afwijscodes op vermogen aanwezig is:

1. Het banksaldo is hoger dan € 3.500.
2. Er is één motorrijtuig met een waarde boven de € 3.500 in bezit. Let op soort ondernemer: heeft hij/zij de auto daadwerkelijk nodig voor de bedrijfsuitoefening of om voldoende inkomen te kunnen genereren? Voorbeeld: iemand met een administratiekantoor werkt normaal gesproken vanuit huis. Er is dan geen auto nodig, dus geen hogere vrijstellingswaarde.
3. Er zijn meerdere motorrijtuigen in bezit
4. Er is sprake van overwaarde in de woning.

5. Er is sprake van een aanhangwagen of caravan.

Als uit deze beoordeling volgt dat er geen vermogen is, dan beoordelen we de volgende vraag:

Heeft de klant een Bbz-uitkering?

Is er geen vermogen en heeft de klant een Bbz-uitkering? Dan wordt zonder verdere toets kwijtschelding verleend. Het inkomen van de klant is immers al door de Sociale dienst beoordeeld en wordt aangevuld tot bijstandsniveau.

Heeft de klant geen Bbz-uitkering?

Heeft de klant geen vermogen? En is er geen aanwijzing dat de klant een Bbz-uitkering ontvangt? Dan moet het kwijtscheldingsverzoek inhoudelijk op betalingscapaciteit behandeld worden.

Een uitgebreide werkinstructie voor zelfstandig ondernemers vind je [HIER](#).

Het inkomen van een zelfstandig ondernemer kan niet in Key2Belastingen bepaald worden. Daarvoor hebben we een apart berekeningsschema.

Een berekeningsschema voor het inkomen van een zelfstandig ondernemer vind je [HIER](#).

Krijg je een kwijtscheldingsverzoek en wil je weten of de klant een zelfstandig ondernemer is? Kijk dan in DDS of op de [website](#) van de Kamer van Koophandel.

[KLIK HIER](#) voor de werkinstructie DMS.

Bijlage 1 – smartengeld / schadevergoeding

Schadevergoeding vrijstellen?

Als een schadevergoeding wordt uitgekeerd, is er al snel sprake van vermogen wat het verlenen van kwijtschelding in de weg staat. De kwijtscheldingsregeling geeft namelijk niet aan dit vermogen moet worden vrijgesteld. Ondanks dat er geen formele vrijstellingsbepaling over dit onderwerp is, is de Nationale ombudsman van mening dat doeluitkeringen (die bestemd zijn om iets van te kunnen betalen) zouden moeten worden vrijgesteld. Daar is ook wel iets voor te zeggen.

In de Participatiewet zijn wél twee bepalingen opgenomen gericht op het vrijstellen van “uitkeringen en vergoedingen voor materiële in immateriële schade”. De eerste bepaling heeft betrekking op zogenaamde doeluitkeringen. De volgende specifieke vergoedingen zijn vrijgesteld:

- Slachtoffers van de Bijlmerramp;
- Asbestslachtoffers;
- Omwonenden van het luchtvaartterrein Maastricht;
- Slachtoffers van legionella besmetting;
- Eenmalige uitkering oud-mijnwerkers in verband met silicose;
- Eenmalige uitkering twee tot vijfjarige dienstdoende veteranen;
- Slachtoffers Tweede Wereldoorlog (Joodse, Sinti-, Roma- en Indische gemeenschappen);
- Slachtoffers DES-gebruik tijdens zwangerschap;
- Niet-loondienstgerelateerde slachtoffers van mesothelioom;
- Slachtoffers seksueel misbruik in de Rooms-Katholieke Kerk. Het gaat hier om een eenmalige vergoeding met een gemengd karakter: het is zowel smartengeld als een onkostenvergoeding voor therapie of reiskosten;
- Slachtoffers misbruik van minderjarigen in instellingen en pleeggezinnen.

Al deze vergoedingen zijn gebaseerd op noodzakelijke kosten voor medische of psychische hulp. Het is dan ook verdedigbaar om deze vergoedingen ook bij kwijtschelding niet als vermogen in aanmerking te nemen.

Voor het verlenen van een bijstandsuitkering heeft het college ook nog de vrijheid om giften en andere dan de hiervoor bedoelde vergoedingen voor materiële en immateriële schade vrij te stellen. Daar sluiten wij niet bij aan.

Maar hoe gaan we dan om met andere schadevergoedingen of smartengeld?

In principe is een schadevergoeding bedoeld om schade te vergoeden ... oftewel: je had eerst iets, dat is er niet meer (gestolen, verbrand, kapot) en dat krijg je vergoed. Dan ligt het eraan wat de precieze situatie is.

Voorbeeld 1

Stel dat iemand een uitkering heeft gekregen in verband met brandschade van € 5.000,-. Het schadebedrag betreft de vervanging van een bankstel, televisie en laminaat. Er staat nu € 4.500,- op de bankrekening. Maar ... moet het bankstel / de tv / het laminaat nog vervangen worden of is dat al gedaan? En hoe lang geleden is het schadebedrag uitgekeerd?

In de verzoekfase wijs je gewoon af op een te hoog vermogen. In beroep wordt gevraagd naar bewijsstukken (rekeningen / betaalbewijzen) van de vervangen goederen. Als die er niet zijn is het beroep ongegrond.

Voorbeeld 2

Stel dat iemand een auto-ongeluk heeft gehad en een schadevergoeding (smartengeld) heeft gekregen van € 30.000,-. Waar was de schade-uitkering voor bedoeld? Is dat alleen vergoeding (op voorhand) van medische kosten die in de komende jaren te verwachten zijn? In dat geval zou je navraag moeten doen gericht op de volgende onderdelen:

- Wanneer is het bedrag uitgekeerd?
- Welke kosten en voor welke periode worden met de schade-uitkering vergoed?
- Welk bedrag is inmiddels aan medische kosten uitgegeven?

Vaak wordt via de schade-uitkering ook een bedrag aan “derving aan inkomsten” vergoed: het betreffende slachtoffer (onze klant) kan niet of niet volledig meer werken. Dan wordt het bedrag wat deze persoon normaal gesproken had kunnen verdienen als richtpunt genomen en wordt met de schade-uitkering het verschil met de huidige werkelijke (lagere) inkomsten vergoed. Eigenlijk zou je moeten bekijken of met dat totale inkomen (huidige werkelijke inkomsten + gedeelte wat via de schade-uitkering in één keer wordt vergoed) anders ook kwijtschelding zou zijn verleend. Omdat dat lastig te bepalen is (en op het banksaldo ook gewoon beslag gelegd kan worden en de rechtbank dan ook alleen een bedrag zou vrijstellen voor nog te maken kosten, zonder rekening te houden met derving aan inkomsten), wijzen wij de aanvraag kwijtschelding af op een te hoog banksaldo. Als argument geven wij dat het te hoge saldo wat op de bankrekening staat, niet (alleen) bestemd is om toekomstige (medische) uitgaven mee te kunnen betalen.